

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 52

(2008–2009)

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol)

Innhold

1	Innledning	5	Vedlegg	
2	Generelt om VIS og bakgrunnen for rettsaktene	6	1	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) EU-tidende nr. L 218 av 13/08/2008 s. 0060 – 0081.....
3	Nærmere om innholdet i forordning 767/2008	7		
4	Nærmere om innholdet i beslutning 633/2008	13	2	Rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om tilgang til søk i visuminformasjonssystemet (VIS) for de myndigheter medlemsstatene har utpekt og for Europol med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger.....
5	Forholdet til norsk rett.....	14		18
6	Økonomiske og administrative konsekvenser	15		
7	Konklusjon og tilrådning	16		39
	Forslag til vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol	17		

St.prp. nr. 52

(2008–2009)

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 27. mars 2009,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

Europaparlamentet og EUs Råd vedtok 9. juli 2008 forordning (EF) nr. 767/2008 om Visa Information System (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstater om visum. 23. juni 2008 vedtok EUs Råd beslutning 2008/633 (JIS) om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol med henblikk på å hindre, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige kriminelle handlinger. Disse to rettsaktene til sammen vil heretter bli benevnt VIS.

VIS er et system mellom Schengenstatene for utveksling av informasjon i forbindelse med behandling og avgjørelse av visumsøknader. Hensikten er bl.a. å forbedre gjennomføringen av Schengenstatenes felles visumpolitikk. Videre skal systemet bidra til å forenkle søknadsprosedyrer, identifikasjon og retur av personer uten lovlig opphold, avverge «visa-shopping» og forfalskning, samt forebygge trusler mot medlemsstatenes indre sikkerhet.

Det følger av fortalens punkt 27 i VIS-forordningen og punkt 16 i VIS-beslutningen at disse omfattes av avtale av 18. mai 1999 med EU om Norge og

Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Norske eksperter har i samsvar med avtalen deltatt i utformingen av regelverket. I henhold til avtalen om tilknytning til Schengen-regelverket artikkel 8 nr. 2 bokstav a skal EUs råd underrette Norge om vedtak av nye rettsakter som innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet av rettsaktene skal godtas og innarbeides i norsk rett.

Gjennomføring av rettsaktene krever endringer i utlendingsloven av 24. juni 1988 nr 64. Gjennomføring av rettsaktene krever videre bevilgningsvedtak, og i tillegg anses forordningen og beslutningen å være en sak av særlig viktighet. I samsvar med Grunnlovens § 26, annet ledd og avtalen om tilknytningen til Schengen-regelverket artikkel 8 nr 2 bokstav c, er det derfor tatt forbehold om Stortingets samtykke.

Forordningen og beslutningen i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om VIS og bakgrunnen for rettsaktene

VIS tilrettelegger for at opplysninger som er nødvendige for å behandle søknad om visum (herunder biometrisk personinformasjon i form av ansiktsfoto og fingeravtrykk), samt opplysninger om avgjørelse, annullering, tilbakekall og forlengelse, registreres i nasjonale enheter og overføres til en sentral enhet for gjensidig benyttelse av autoriserte myndigheter i alle medlemsstatene. Opplysningene skal brukes ved behandling av visumsøknader, ved grensekontrollmyndighetenes verifisering av identitet og kontroll av visumets gyldighet ved passering av EU/Schengens yttergrenser, ved utlendingsmyndighetenes identifisering av utlendinger uten lovlig opphold, og ved anvendelsen av rådsforordning nr. 343/2003 av 18. februar 2003, om fastsettelse av kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat av en borger av et tredjeland (Dublin II-forordningen). I noen nærmere angitte situasjoner har autoriserte nasjonale myndigheter og Europol

lesetilgang til VIS for å hindre, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige, kriminelle handlinger.

Utviklingen av VIS har sin bakgrunn i terrorangrepet i New York 11. september 2001 som ble etterfulgt av et EU-toppmøte som konkluderte med å invitere EU-kommisjonen til å fremme forslag om informasjonsutveksling vedrørende utstedte visum. Den 28. februar 2002 vedtok EU-rådet en omfattende plan for bekjempelse av ulovlig innvandring og menneskehandel innen EU, blant annet å utvikle et European Visa Identification System.

Det følger av VIS-forordningens artikkel 51 og VIS-beslutningens artikkel 18 at rettsaktene trer i kraft 20 dager etter offentliggjøring i EF-tidene. VIS operasjonelt sett, skal imidlertid starte opp fra den dato som iht. artikkel 48 angis av Kommisjonen. Det har gjennom arbeidet oppstått forhold som medfører forsinkelser. Tidsplanen per februar 2009 er at VIS skal starte opp i desember 2009.

3 Nærmere om innholdet i forordning 767/2008

VIS-forordningen består av 51 artikler, hvormed innholdet og rammene for VIS-systemet beskrives.

Kapittel I – generelle bestemmelser (artiklene 1-4)

Dette kapittel omhandler VIS' formål, definisjoner, kategorier av opplysninger og generelle regler om adgang til VIS.

Artikkel 1 beskriver forordningens innhold og anvendelsesområde. Forordningen fastlegger formål, funksjoner og ansvaret for VIS. Betingelser og prosedyrer for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene for behandling av visumsøknader fastlegges, inklusive avgjørelser om annullering, tilbakekall eller forlengelse av visum.

Artikkel 2 angir formålet med VIS. VIS skal forbedre gjennomføringen av Schengen-samarbeidets felles visumpolitikk og konsulært samarbeid for å forenkle visum-søknadsprosedyrene, å hindre «visa-shopping», forenkle kampen mot forfalskning, forenkle sjekk ved yttergrensen samt inne på medlemsstatenes territorium, bidra med identifisering av personer som ikke fyller vilkårene for innreise eller opphold på en medlemsstats territorium, forenkle anvendelsen av Dublin II-avtalen og bidra til å forhindre trusler mot medlemsstatenes indre sikkerhet.

Artikkel 3 er den såkalte bro-bestemmelsen til Rådsbeslutning 633/2008 om utpekte myndigheter og Europolis tilgang til VIS med formål å hindre, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige kriminelle handlinger.

I pkt. 1 gis hjemmel for at utpekte myndigheter med ansvar for indre sikkerhet i en spesifikk sak etter en begrunnet skriftlig forespørsel kan gis tilgang til opplysninger i VIS dersom det er rimelig grunn til å anta at tilgang til opplysninger i VIS vil være et substansielt bidrag til å hindre, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige, kriminelle handlinger. Europol kan gis tilgang til opplysninger i VIS innenfor sitt mandat og når dette er nødvendig for å utøve sine oppgaver.

I pkt. 2 fremgår at slik konsultasjon som er omtalt i pkt 1 skal skje iht. retningslinjer for tilgang og prosedyrer angitt i Rådsbeslutning 633/2008 om utpekte myndigheter og Europolis tilgang til konsulta-

sjon av VIS med formål å hindre, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige kriminelle handlinger.

I pkt. 3 fremgår at opplysninger fra VIS som er innhentet iht til Rådsbeslutning 633/2008 ikke skal utveksles eller gjøres tilgjengelige for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon unntatt i helt spesielle hastetilfelle utelukkende med formål for å hindre og avdekke terrorhandlinger eller andre alvorlige, kriminelle handlinger iht vilkårene i rådsbeslutning 633/2008. Myndighetene skal iht. nasjonal rett sørge for å loggføre en slik utveksling av opplysninger, og gjøre listene tilgjengelige for personvernmyndighetene.

Pkt. 4 fastslår at denne beslutning ikke er til hinder for å benytte eventuelt nasjonalt regelverk som forplikter (norske) myndigheter som nevnt i artikkel 6, til å gi informasjon om kriminell virksomhet til myndigheter med ansvar for å hindre, etterforske og straffeforfølge slike handlinger.

Artikkel 4 angir definisjoner av sentrale begrep i forordningen som for eksempel «visum», «visum-etikett», «visummyndighet», «søker», «reisedokument» «verifikasjon» og «identifikasjon» m.fl.

Artikkel 5 angir hvilke kategorier opplysninger som skal registreres i VIS. Alfanymeriske opplysninger om søker, om søknaden, om visumet, om utstedelse, om avslag, om annullering, om tilbakekall eller forlengelse skal registreres. Likeledes skal VIS inneholde foto, fingeravtrykk og forbindelser til tidligere visumsøknader, eller andre man reiser sammen med.

Artikkel 6 omhandler adgangen til å registrere, endre, slette og søke opplysninger i VIS. I pkt 1 fremgår at kun rettmessig autorisert visummyndighet kan legge inn, endre eller slette opplysninger.

I pkt. 2 fremgår at kun rettmessig autorisert personell med kompetanse for de beskrevne formål i artiklene 15-22, (for eksempel behandling av visumsøkand, identitets-verifisering ved innreise over yttergrense eller på territoriet, identifisering, statistikk, for å avgjøre hos hvilken stat ansvaret for å behandle en asylsøknad ligger, behandling av asylsøknad), har adgang til å søke opplysninger i VIS.

I pkt. 3 fastlegges at hvert medlemsland skal ut-

peke de kompetente myndigheter hvis rettmessig autorisert personell skal ha adgang til å legge inn, endre, slette eller søke opplysninger. Disse myndigheter skal uten forsinkelse tilmeldes Kommisjonen, som vil offentliggjøre listen over alle medlemslands utpekte myndigheter.

Artikkel 7 omhandler generelle prinsipper. Hver kompetent myndighet som er autorisert for tilgang til VIS iht. denne forordning, skal sikre at bruken av VIS er nødvendig, korrekt og proporsjonal for å utføre den kompetente myndighetens oppgaver. Videre skal hver kompetent myndighet sikre at bruken av VIS ikke diskriminerer søkere og visum-innehavere pga. av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemming, alder eller seksuell legning og sikre vedkommende full menneskeverdighet og integritet.

Kapittel II – registrering og bruk av data av visummyndighetene (artiklene 8-17)

Dette kapittel omhandler forpliktelser og prosedyrer for visummyndighetenes registrering og anvendelse av opplysninger. Det presiseres, hvilke opplysninger som skal legges inn ved registrering av søknaden, og hvilke opplysninger som skal tilføyes, når det er truffet avgjørelse om å utstede, avslå, annullere, inndra eller forlenge et visum eller avslå å behandle søknaden. Dessuten fastslås det i dette kapittel, at visummyndighetene er forpliktet til å anvende VIS ved behandlingen av visumsøknader. Videre beskrives prosedyrene for anvendelsen av VIS i forbindelse med konsultasjoner mellom medlemslandenes sentrale myndigheter. Kapittelet inneholder også bestemmelser om visummyndighetenes bruk av opplysningene i forbindelse med rapportering og statistikker.

Artikkel 8 beskriver prosedyrene for registrering av opplysninger om søknaden.

Artikkel 9 angir hvilke opplysninger som skal registreres ved søknad. Dette gjelder søknads-tekniske opplysninger så som søknadens nummer, registrering av at det er søkt om visum, hvilken myndighet som har mottatt søknaden, om denne eventuelt opptretr som representant for annen medlemsstat. Videre skal det registreres opplysninger om søkers navn, kjønn, fødselsdato, fødested, nasjonalitet, reisedokumentets type og gyldighetstid, tid og sted for søknaden, hvilken type visum det søkes for. Dersom en person har invitert søker eller garantert økonomisk for søkers besøk, skal dennes navn og adresse registreres. Videre skal det registreres hva som er hoveddestinasjonen for reisen og tidspunktet for besøket osv.

Artikkel 10 angir hvilke opplysninger som skal

innlegges i VIS når et visum utstedes. Dette gjelder opplysninger om søknadens status, og om visumets innhold. Opplysninger om at det er søkt om visum, erstattes av opplysninger om at visum er utstedt. Det skal for eksempel registreres opplysninger om hvilke type visum som er utstedt, når og hvor og av hvilken myndighet, om det eventuelt er utstedt på vegne av en annen medlemsstat, visumetikettens nummerering, gyldighetsperiode, eventuelt territoriell begrensning, antall innreiser, og eventuelt om en søknad er trukket før den er behandlet.

Artikkel 11 omhandler situasjon der en medlemsstat tar i mot og skal behandle en visumsøknad på vegne av en annen medlemsstat (representasjon) og saken ikke kan ferdigbehandles av den representerende staten. Opplysninger om at søknaden er innlevert og at behandlingen av søknaden er avbrutt skal registreres. Likeledes opplysninger om hvilke myndighet som mottok søknaden, tid og sted for avbruddet av behandlingen, samt opplysning om hvilken medlemsstat som er kompetent til å behandle søknaden.

Artikkel 12 omhandler hvilke opplysninger som skal tilføyes når en søknad om visum avslås. Også dette er en rekke opplysninger om status i behandlingsprosessen som i artikkel 10 og 11. I tillegg skal avslagsgrunnen(e) angis.

Artikkel 13 omhandler opplysninger som skal tilføyes når et visum annulleres eller tilbakekalles eller når visumets gyldighetsperiode forkortes. Også dette er opplysninger om status i behandlingsprosessen, for eksempel angir hvilken myndighet som har annullert eller tilbakekalt visumet, sted og dato osv. Det skal videre registreres en begrunnelse for tilbakekallet eller annulleringen. I tilfeller der visumets gyldighetstid forkortes, skal dette enten begrunnes med utvisning av søker, eller at søker har utilstrekkelige midler til det planlagte oppholdets lengde.

Artikkel 14 angir hvilke opplysninger som skal registreres når et visum forlenges. Dette er opplysninger som angir status i behandlingsprosessen. Det skal registreres opplysninger som for eksempel hvilke myndighet som har forlenget visumet, tid og sted for avgjørelsen, visumetikettens nummer, periode for forlengelsens gyldighetstid. Det skal videre registreres opplysninger om grunnen (e) til at visumet er forlenget som kan være force majeure, humanitære grunner, alvorlige ervervmessige årsaker eller alvorlige personlige årsaker.

Artikkel 15 beskriver hvordan VIS skal benyttes ved behandling av søknader. Den kompetente visummyndighet skal gjøre søk i VIS med henblikk på behandling av søknader og avgjørelser, herunder annullering, tilbakekall, forlengelse eller for-

kortelse av visumets gyldighetstid. Videre beskrives hvilke opplysninger visummyndighetene i denne forbindelse kan søke på grunnlag av. Det vil f.eks. være søknadsnummer, noen av opplysningene som er lagt inn iht. artikkel 9, fotografi og fingeravtrykk samt nummer på visumetikett som eventuelt tidligere er innvilget. Dersom det av søket fremgår at det er registrert opplysninger om søker i VIS, gis visummyndighetene adgang til søknads-filen og andre tilknyttede søknads-filer for formålet å behandle søknaden.

Artikkel 16 gjelder anvendelse av VIS i konsultasjonssituasjoner. Den medlemsstat som er ansvarlig for behandling av søknaden, sender anmodningen om konsultasjonen sammen med søknadsnummeret til VIS med angivelse av hvilken medlemsstat som skal konsulteres. VIS videresender anmodningen til de anførte medlemsland. Den eller de medlemsstater som konsulteres sender svaret til VIS som videresender det til den medlemsstat som fremsatte anmodningen. De personopplysninger som fremsendes i konsultasjonsøyemed, skal utelukkende anvendes til konsultasjon av de sentrale myndigheter og til det konsulære samarbeidet.

Artikkel 17 angir hvilken VIS-informasjon som kan benyttes for rapportering og statistikk. Kompetent visummyndighet gis tilgang til opplysninger, så som hvilken type visum det er søkt om, status på søknad, hvem er behandlende myndighet, søknads-tid og sted, søkers statsborgerskap, vedtakets begrunnelse osv. Formålet med å få tilgang til slike opplysninger skal utelukkende være rapportering og statistikk og det forutsettes at de enkelte søkere ikke kan identifiseres.

Kapittel III – andre myndigheters tilgang til VIS (artiklene 18-22)

Dette kapittel angir vilkår og prosedyrer for andre myndigheter enn visumbehandlende myndigheters anvendelse av VIS. Det viktige ved anvendelsen av disse bestemmelsene i forordningen er å se på hvilke del av utlendingsmyndighetene som skal ha tilgang til hvilke opplysninger i VIS for hvilket formål.

For hvert av de spesifikke formål, fastsettes det hvilke myndigheter som har tilgang til å søke i VIS.

Artikkel 18 angir hvilke opplysninger det kan gis tilgang til i forbindelse med verifisering ved yttergrense-kontrollen. Kompetente grensekontroll-myndigheter gis adgang til søk med visumetikettens nummer i kombinasjon med fingeravtrykk for verifisering av visum-innehaveres identitet, visumets ekthet eller for å sjekke hvorvidt innreisevilkårene er oppfylt. Dersom søket gir treff, skal kompetent grensekontroll-myndighet gis adgang til yt-

terligere informasjon fra søknadsskjemaet. Dersom verifiseringen av visuminnehaver mislykkes eller det er tvil rundt vedkommendes identitet, skal rett bemyndiget personell ved den kompetente myndighet gis tilgang til søk i VIS iht artikkel 20.

Artikkel 19 angir hvilke opplysninger det kan gis tilgang til i forbindelse med verifikasjon. Kompetente myndigheter med ansvar for kontroll på territoriet gis adgang til søk med visumetikettens nummer i kombinasjon med fingeravtrykk for verifisering av identitet, visumets ekthet og hvorvidt vilkårene innreise og opphold er oppfylt. Dersom søket gir treff, gis kompetent myndighet tilgang til ytterligere informasjon fra søknadsskjemaet. Dersom det er tvil om identiteten, gis kompetent myndighet tilgang til søk i VIS iht. artikkel 20.

Artikkel 20 angir hvilke opplysninger det kan gis tilgang til i forbindelse med identifikasjon. Kompetent grensekontroll-myndighet kan gis adgang til søk med fingeravtrykk for å identifisere en person som antas å ikke fylle vilkårene (lenger) for innreise og opphold i en Schengenstat. Dersom søk med fingeravtrykk ikke kan utføres eller mislykkes, skal det søkes med noen opplysninger fra søknadsskjemaet, så som navn og fødselsdato. Dersom søket gir treff i VIS, gis det tilgang til ytterligere opplysninger fra søknadsskjemaet, (iht. art. 9(4) (a) og/eller (b), så som navn og fødselsdato og/eller f.eks. nummer på reisedokumentet).

Artikkel 21 angir hvilke opplysninger det kan gis tilgang til i forbindelse med fastsettelse av ansvaret for behandlingen av asylsøknader. Denne bestemmelse korresponderer med Dublinforordningens artikkel 9 om hvem som har ansvaret for å ta en asylsøknad til behandling. Kompetent asyl-myndighet gis tilgang til søk med fingeravtrykk på asylsøkeren. Dersom fingeravtrykk ikke kan benyttes eller mislykkes, skal det søkes med visse opplysninger fra søknadsskjemaet (iht. art. 9(4) (a) og/eller (b), så som navn og fødselsdato og/eller f.eks. nummer på reisedokumentet).

Artikkel 22 angir hvilke opplysninger det kan gis tilgang til i forbindelse med behandling av asylsøknad. Denne bestemmelse viser direkte til Dublin-forordningen og hjemler adgang til opplysninger for bruk ved behandling av asylsøknader. Det understrekes at det kun er utpekt myndighet med ansvar for asylbehandling som gis adgang til slikt søk.

Kapittel IV Oppbevaring og endring av opplysningene i VIS (artiklene 23-25)

Her omtales reglene for lagring og endring av opplysningene i VIS.

Artikkel 23 angir lagringsperioden for opplysninger. Hver søknad og dens tilhørende dokumenter, skal lagres i maksimum 5 år. Bestemmelsen angir nærmere hvordan femårsperioden beregnes og at opplysningene skal slettes automatisk ved femårsperiodens slutt.

Artikkel 24 gjelder endring av opplysninger. Kun den ansvarlige medlemsstat kan endre, supplere eller beriktige opplysningene i VIS.

Artikkel 25 gjelder sletting av opplysninger før utløpet av femårs-perioden. Dersom en søker som det er innlagt opplysninger om i VIS, erverver statsborgerskap i et av medlemslandene før 5-års lagringsperioden er utløpt, skal opplysninger om vedkommende slettes. Hver enkelt medlemsstat har ansvar for å meddele, gjennom VIS infrastrukturen, slikt erverv av sitt statsborgerskap.

Kapittel V Driftsansvar (artiklene 26-36)

Dette kapittel gjelder drift og ansvar.

Artikkel 26 angir at det på EUs budsjett skal opprettes en separat styringsenhet; «Management Authority» som skal være ansvarlig for driften av det sentrale visuminformasjonsystem (VIS-basen) og de nasjonale grenseflater, samt sikre sikkerhet, koordinering osv. Kommisjonen skal ha ansvaret for kommunikasjonsinfrastrukturen mellom den sentrale VIS-basen og de nasjonale grenseflater. Inntil Management Authority opprettes har Kommisjonen ansvaret for driften av VIS.

Artikkel 27 fastlegger at den sentrale VIS-basen skal ligge i Strasbourg (Frankrike), og back-up VIS-basen skal ligge i St. Johan im Pongau (Østerrike).

Artikkel 28 omhandler forbindelsen til de nasjonale systemene. VIS skal forbindes til medlemsstatenes nasjonale systemer gjennom hvert lands nasjonale grenseflate. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal myndighet som sørger for tilgang for de kompetente myndigheter, og medlemsstatene skal sørge for automatiske prosedyrer for behandling av opplysningene. Videre fremgår det at medlemsstatene selv har ansvaret for bl.a. utvikling av det nasjonale systemet, organiseringen, forvaltning og drift, samt at de må bære kostnadene til dette samt investeringer og driftskostnader vedrørende kommunikasjonsinfrastrukturen mellom den nasjonale grenseflaten og det nasjonale systemet. Det understrekes særskilt at det personell som i hvert land har myndighet til å behandle opplysninger i VIS, skal opplæres i datasikkerhet og personvernregler og bli informert om relevante straffebestemmelser.

Artikkel 29 omhandler ansvaret for bruk av opplysningene. Hver medlemsstat sikrer at opplysningene

behandles på lovlig måte og at kun rett autorisert personell har adgang til opplysningene i VIS. Management Authority skal sørge for at VIS drives i overensstemmelse med VIS-forordningen og gjennomføringsbestemmelsene.

Artikkel 30 omhandler lagring av VIS-informasjon i nasjonale filer. Lagring av informasjon fra VIS-databasen kan kun lagres i nasjonale filer i individuelle saker og i overensstemmelse med VIS' formål, den relevante rettshjemmelen og kun så lenge det er nødvendig i den individuelle saken og i overensstemmelse med personvern-bestemmelsene. Medlemsstatene har dog lov til å oppbevare nasjonalt, de opplysninger de selv har lagt inn i VIS.

Artikkel 31 omhandler formidling av opplysninger til et tredjeland eller internasjonal organisasjon. Utgangspunktet er at opplysninger som lagres i VIS ikke skal gjøres tilgjengelig til tredjeland eller internasjonale organisasjoner. Opplysninger fra søknadsskjemaet nevnt i artikkel 9 (4) (a),(b),(c), (k),(m) kan likevel videreformidles til FNs Høykommissær for flyktninger, den internasjonale migrasjonsorganisasjonen (IOM) eller den internasjonale Røde Kors komiteen dersom dette er nødvendig i en individuell sak for å bekrefte identiteten til en tredjelandsborger i forbindelse med retur, dog forutsatt at ytterligere vilkår er oppfylt;

- at vedkommende tredjeland eller internasjonale organisasjon samtykker i at opplysningene kun skal benyttes for dette formål,
- at EUs direktiv 1995/45 om personvern kommer til anvendelse, eller at tilbaketakelsesavtale mellom vedkommende stat og EU er trådt i kraft
- at tilgangen til opplysningene gjøres i samsvar med EU-retten og den aktuelle medlemsstat
- at den medlemsstat som har lagt inn opplysningene gir sitt samtykke.

Slik informasjonsutveksling skal ikke hindre retten til å søke internasjonal beskyttelse.

Artikkel 32 er en omfattende bestemmelse om databeskyttelse. Bl.a. skal den ansvarlige medlemsstat ha ansvaret for opplysninger til og fra den nasjonale kontaktflate. Hver medlemsstat skal i forhold til sitt nasjonale system vedta nødvendige tiltak, inklusive en sikkerhetsplan for å fysisk beskytte opplysningene, nekte uautoriserte personer tilgang til nasjonale installasjoner som behandler opplysninger for VIS, avverge uautorisert tilgang til lesing (data media kontroll), avverge uautorisert endring eller sletting av opplysninger (sikre oppbevaringskontroll), sikre at autorisert personell med tilgang til VIS kun har tilgang til opplysninger innenfor rammen av deres autorisasjon, sikre at alle myn-

digheter med tilgang, utferdiger en oversikt over hvilke personer som har tilgang til hvilke opplysninger, sikre kommunikasjonskontroll, sørge for at det er mulig å finne ut hvilke opplysninger som er behandlet i VIS, av hvem, og for hvilket formål, avverge uautorisert lesing, kopiering etc av opplysninger mens de sendes, overvåke at sikkerhetstiltakene er effektive og gjøre nødvendige organisatoriske grep for å sikre intern kontroll iht. VIS-forordningen.

Artikkel 33 gjelder erstatningsansvar. Enhver person eller medlemsstat som har lidt skade som følge av ulovlig behandling eller handling i strid med denne forordning, har rett til erstatning fra den medlemsstat som har forvoldt skaden med mindre vedkommende medlemsstat kan bevise at den er uten skyld. Dersom en medlemsstats manglende overholdelse av forordningens forpliktelser volder skade på VIS, er medlemsstaten erstatningspliktig med mindre Management Authority har unnlatt å gjøre foranstaltninger for å hindre skaden.

Artikkel 34 gjelder føring av registre. Bl.a. skal hver medlemsstat og Management Authority føre registre over alle behandlinger av opplysninger i VIS. Disse registrene skal vise formålet med adgangen, datoen og tidspunktet, opplysninger som er fremsendt, de opplysninger som er benyttet til søknaden, og navnet på den myndighet, som har lagt inn eller hentet opplysningene. Dessuten skal hver medlemsstat føre registre over de personer som er ansvarlige for å legge inn eller hente opplysningene. Disse registrene må kun brukes til kontroll med lovligheten av behandlingen av opplysningene i databeskyttelsesøyemed samt til å garantere opplysningenes sikkerhet. Registrene skal beskyttes med de nødvendige foranstaltninger mot uautorisert adgang og slettes etter en periode på et år etter utløpet av lagringsperioden, med mindre de er nødvendige for kontrollprosedyrer, som allerede er innledet.

Artikkel 35 fastslår at hver medlemsstat skal gjøre nødvendige tiltak for å overholde denne rettsakten og dersom nødvendig samarbeide med nasjonale myndigheter med ansvar for personvern.

Artikkel 36 omhandler sanksjoner. Medlemsstatene skal sikre at misbruk av opplysninger i VIS underlegges effektive og proporsjonale straffer iht nasjonal lovgivning.

Kapittel VI, rettigheter og tilsyn mht. databeskyttelse (artiklene 37-44)

Dette kapittel omhandler rettigheter og tilsyn mht personopplysninger. EU Direktiv 95/46 og forord-

ning 45/2001 om databeskyttelse får full anvendelse på VIS-forordningen.

Artikkel 37 omhandler søkers og eventuelt referansepersonens rett til informasjon om hvilken instans det er som er ansvarlig for personvern i vedkommende stat (for Norges del Datatilsynet). Medlemsstaten skal informere søker / og evt referansepersonen om formålet med innhenting av opplysningene, hvem som kan få tilgang til opplysningene, hvor lenge opplysningene vil bli lagret, at innhenting av opplysningene er obligatorisk for å få behandlet søknaden, at vedkommende har rett til innsyn og til å foreta retting av opplysningene som er innlagt i VIS. Denne informasjon skal gis skriftlig.

Artikkel 38 gir omfattende retningslinjer for retten til innsyn, retting og sletting av opplysninger i VIS. Bl.a. skal enhver person ha rett til å få kjennskap til hvilke opplysninger som er lagt inn i VIS om vedkommende, og har rett til å kreve disse korrigert. Hver medlemsstat skal registrere anmodning om retting. Dersom anmodning om retting gjøres til en medlemsstat som ikke er ansvarlig for å ha lagt inn opplysningene, skal denne henvende seg til den ansvarlige medlemsstat. Den ansvarlige medlemsstat skal uten forsinkelse gi skriftlig underretting til vedkommende om skritt som gjøres for å endre eller slette opplysninger. Dersom den ansvarlige medlemsstat ikke er enig i at opplysningene skal rettes, skal den registrerte skriftlig informeres om klageadgang og prosedyrer.

Artikkel 39 gjelder medlemsstatenes gjensidige plikt til å samarbeide om å sikre rettigheter iht reglene om databeskyttelse.

Artikkel 40 fastslår at enhver person skal ha rett til å påklage et avslag på rett til innsyn, retting eller sletting av opplysninger.

Artikkel 41 fastslår at nasjonale tilsynsmyndigheter skal overvåke at vedkommende medlemsstat overholder reglene om databeskyttelse ved benyttelse av VIS. Bl.a. skal medlemsstatene utpeke en myndighet som skal ha overansvaret med vedkommende medlemsstats sentrale behandling av opplysningene. Hvilken myndighet dette er, skal opplyses til Kommisjonen. Hver medlemsstat skal gi enhver informasjon som denne nasjonale tilsynsmyndighet etterspør.

Artikkel 42 fastslår at The European Data Protection Supervisor (EDPS) som er opprettet ved artikkel 41 nr 1 i EU-forordning nr 45/2001, skal overvåke at Management Authority behandler personopplysningene i overensstemmelse med denne rettsakt. EDPS skal ved en undersøkelse minst hvert fjerde år sikre at Management Authority behandler personopplysningene i overensstemmelse med internasjonal standard.

Artikkel 43 omhandler samarbeid mellom de nasjonale tilsynsmyndigheter for personvern og EDPS. Begge myndigheter skal samarbeide aktivt og sikre koordinert overvåking av VIS og nasjonale systemer. De skal utveksle informasjon, bistå hverandre med å utføre inspeksjoner, studere problemer, komme med forslag til harmoniserte løsninger på problemer og fremme bevissthet om personvernbeskyttelse. De nasjonale tilsynsmyndigheter og EDPS skal møtes minst to ganger årlig. Kostnadene til disse møtene skal bæres av EDPS. En felles rapport om disse aktivitetene skal sendes til EU-parlamentet, EU-rådet, EU-kommisjonen og Management Authority hvert annet år. Disse rapportene skal inneholde et kapittel fra hver medlemsstat, utferdiget av vedkommendes nasjonale tilsynsmyndighet.

Artikkel 44 omhandler personvern i overgangsperioden, der Kommisjonen er ansvarlig frem til Management Authority er opprettet. EDPSs myndighet gjelder også i denne perioden.

Kapittel VII Avsluttende bestemmelser (artiklene 45-51)

Forordningens avsluttende kapittel omhandler bl.a. gjennomføringen, starten på fremsendelsen og driften, kontroll og evaluering, ikrafttredelsestidspunkt og anvendelsen av VIS-forordningen.

Artikkel 45 fastslår at den sentrale VIS-databasen og hver medlemsstats nasjonale grenseflate og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom den sentrale VIS-databasen og de nasjonale grenseflater, skal gjennomføres av Kommisjonen så raskt som mulig etter vedtakelsen av denne rettsakt.

Artikkel 46 omhandler integrering av de tekniske funksjonaliteter av Schengens konsultasjonsnettverk.

Artikkel 47 slår fast at medlemsstater skal meddele Kommisjonen når de tekniske og juridiske foranstaltninger for bruk av deres nasjonale system opp mot det sentrale VIS er klart.

Artikkel 48 omhandler hvordan VIS skal starte opp. Når tiltakene nevnt i artikkel 45(2) for teknisk gjennomføring er vedtatt og Kommisjonen har erklært vellykket testing av VIS samt medlemsstate-

ne har meddelt Kommisjonen at de har iverksatt nødvendige tekniske og rettslige tiltak for å innhente og sende opplysninger som angitt i artikkel 5(1) til VIS i oppstart-regionen, inklusive tilrettelegging for å kunne representere andre medlemsstater, fastsetter Kommisjonen dato for obligatorisk oppstart av VIS i vedkommende region. Forut for denne datoen for obligatorisk oppstart for bruk av VIS i angjeldende region, tillates medlemsstatene å starte opp bruken av VIS når de har meddelt Kommisjonen at de teknisk og legalt har tilrettelagt for å oppta og sende opplysninger som nevnt i artikkel 5(1)(a) og (b). Kommisjonen skal informere EU-parlamentet om resultatet av testingen som utføres.

Artikkel 49 angir at Kommisjonen skal bistås av den komiteen som er nedsatt i medhold av artikkel 5 (1) i forordning 1987/2006 av 20. desember 2006 vedrørende opprettelse, operasjon og bruk av annen generasjon Schengen Information System (SIS II).

Artikkel 50 gjelder kontroll og evaluering. Management Authority skal sørge for at det opprettes prosedyrer for kontroll av hvordan VIS fungerer i forhold til de mål som er satt for bl.a. resultater, sikkerhet, kostnadseffektivitet og tjenestens kvalitet. To år etter oppstart av VIS, og deretter hvert annet år, skal Management Authority forelegge EU-parlamentet, EU-rådet og EU-kommisjonen en rapport om hvordan VIS fungerer teknisk sett, inklusive sikkerheten rundt dette. Tre år etter oppstart av VIS, og deretter hvert fjerde år, skal Kommisjonen utarbeide en samlet evaluering av VIS og forelegge denne for EU-parlamentet og EU-rådet. Medlemsstatene skal levere nødvendig informasjon til Management Authority og Kommisjonen til deres rapporter. Management Authority skal levere nødvendig informasjon til Kommisjonen for dennes rapport. I overgangsperioden før Management Authority er opprettet, skal Kommisjonen ha rapporteringsansvaret.

Artikkel 51 gjelder ikrafttredelse og anvendelse. Forordningen trer i kraft på den tjuende dag etter offentliggjøring i Den Europeiske Unions Tidende. Forordningen skal anvendes fra de tidspunkter som er nærmere angitt i rettsakten.

4 Nærmere om innholdet i beslutning 633/2008

Artikkel 1 slår fast at formålet med rådsbeslutningen er å gi nasjonale myndigheter med ansvar for indre sikkerhet adgang til VIS for å forebygge, oppklare og etterforske terrorhandlinger og annen alvorlig kriminalitet. Beslutningen gir regler om hvilke betingelser som må være oppfylt for at slik adgang kan gis.

I *artikkel 2* defineres en lang rekke begreper som er benyttet i beslutningen. Herunder kan nevnes at både begrepet «terrorhandlinger» og begrepet «alvorlig kriminalitet» knyttes til definisjoner som er gitt i tidligere EU rettsakter, hhv. om terrorbekjempelse og om bekjempelse av organisert kriminalitet. Med begrepet «utpekte myndigheter» menes nasjonale myndigheter som har ansvar for å forebygge, etterforske og oppklare terrorhandlinger og andre former for alvorlig kriminalitet. Disse myndigheter må gis særlig autorisasjon av overordnet myndighet til å få tilgang til VIS.

Artikkel 3 sier at hvert deltakende land skal avgjøre hvilke myndigheter som kan få tilgang til VIS for det formål som det her dreier seg om. Landene skal meddele Kommisjonen og rådssekretariatet hvilke nasjonale myndigheter som har tilgang. Dessuten skal hvert land avgjøre hvilke, og hvor mange nasjonale instanser som skal formidle informasjonen fra VIS til brukere av informasjonen.

I *artikkel 4* gis det regler for hvilke prosedyrer som skal følges dersom en institusjon som har rett til tilgang til VIS ønsker å motta informasjon. Instansen må da henvende seg til den instansen som har direkte tilgang og søke om å motta informasjon. Hvis søknaden innvilges i henhold til gjeldende vilkår for tilgang skal den ønskede informasjonen fra VIS meddeles på en slik måte at man opprettholder sikkerheten rundt informasjonsoverleveringen.

Artikkel 5 inneholder regler om de betingelser som gjelder for at utpekte nasjonale myndigheter (i Norge politiet) skal få tilgang til VIS. For det første må hensikten med tilgangen være å forebygge, oppklare og etterforske terrorhandlinger og annen alvorlig kriminalitet. Tilgangen må knytte seg til en bestemt sak, og det må være skjellig grunn til å anta at tilgangen vil bidra til at den nevnte hensikten,

oppnås i saken. Det kan bare gis søketilgang til særskilte angitte typer opplysninger fra en visumsøknad i VIS. Dersom søket i VIS gir et treff på et navn knyttet til en visumsøknad kan det gis tilgang til ytterligere opplysninger i VIS.

Artikkel 6 inneholder regler om de betingelser som gjelder for at utpekte myndigheter i en medlemsstat der forordning 767/2008 ennå ikke er trådt i kraft skal få tilgang til opplysninger i VIS.

Artikkel 7 inneholder regler om betingelser for Europol's tilgang til opplysninger i den sentrale VIS-databasen.

Artikkel 8 gir anvisning på at søk i og formidling av opplysninger i VIS skal følge nasjonale regler for personvern og databeskyttelse så vel som særskilte angitte regler i beslutningen. Bl.a. har nasjonale organ med myndighet til å overvåke databeskyttelse og personvern, myndighet til å påse at disse reglene blir fulgt av nasjonale myndigheter.

Artikkel 9 gir regler om beskyttelse av opplysninger i VIS, slik at disse ikke kommer på avveier eller tilfaller noen som ikke har lovlig adgang til dem.

Artikkel 10 gir regler om erstatning til enkeltperson eller land som er påført tap eller skade som følge av brudd på reglene om tilgang til opplysninger i VIS.

I *artikkel 12* heter det at land som er knyttet til VIS må ha regler om straffansvar for bruk av informasjonen i VIS som er i strid med rådsbeslutningen.

Det følger av *artikkel 13* at opplysninger som er innhentet fra VIS bare kan lagres nasjonalt dersom dette i den enkelte sak er nødvendig for å oppfylle hensikten med innhenting av informasjonen fra VIS.

Artikkel 14 slår fast at enkeltpersoner, i samsvar med nasjonal lovgivning, har rett til å gjøre seg kjent med opplysninger om seg selv som er hentet ut fra VIS samt rett til å kreve retting og sletting av opplysninger om seg selv som er faktisk feil. I *artikkel 16* heter det at deltakende land skal sørge for at alle prosesser rundt innhenting av data fra VIS skal kunne spores slik at man kan kontrollere lovligheten av disse.

5 Forholdet til norsk rett

I norsk rett foreligger det per i dag ingen bestemmelse om rutinemessig registrering og lagring av biometrisk personinformasjon i forbindelse med visumsøknader. Det er nødvendig å endre utlendingsloven av 24. juni 1988 nr. 64 som en følge av gjennomføring av de nye rettsaktene. Arbeids- og inkluderingsdepartementet fremmer en egen lovproposisjon med de nødvendige endringer. I Ot.prp. nr 37(2008-2009) foreslås endring i form av opprettelse av syv nye bestemmelser om VIS, §§ 25 b – 25 h.

Det gjøres oppmerksom på at det i forskrift med

hjemmel i utlendingsloven vil bli gitt detaljerte regler om behandling av opplysningene i databasen samt overføring av opplysningene til den sentrale VIS-enheten, lagring, søk, sikkerhet, innsyn, endring og sletting, beriktigelse av opplysningene samt hvilke myndigheter som har tilgang til hvilke opplysninger for hvilke formål.

Når det gjelder reglene om pass skal det i tillegg til dagens ansiktsfoto etter rådsforordningen tas i bruk biometri i form av fingeravtrykk innen 28. juni 2009. Justisdepartementet vil fremme en egen Ot. prp. for å få på plass lovhjemmel her

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Det nasjonale saksbehandlingssystemet NORVIS som er utviklet for å behandle søknader om visum i samsvar med VIS forordningen, ble opprettet i 2006 og suksessivt tatt i bruk av norske utlendingsmyndigheter. NORVIS-tilknytningen til VIS vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser innen ansvarsområdene til Justisdepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Utenriksdepartementet.

Det er bevilget midler til investerings- og gjennomføringskostnadene knyttet til NORVIS og utrulling av biometrikiosker i statsbudsjettet over flere år i perioden fram til og med 2009. For 2010 og framover vil det påløpe årlige driftsutgifter knyttet til Norges bidrag til driften av VIS databasen og utvikling av linken mellom nasjonal løsning (NORVIS) og den sentrale basen. Rettsakten vil også kreve økte bevilgninger under Justisdepartementets budsjett i størrelsesorden 10 mill. kroner totalt for årene 2009–2010 til utplassering av dokumentlese- re på grensekontrollstedene for lesing av fingerav-

trykk i pass og verifikasjon av visa. Utenriktjenesten er førstelinjetjeneste i visumsaksbehandlingen, og arbeidet med å ta opp biometriske data og søk mot VIS-databasen vil ligge ved utenriksstasjonene. Rettsakten vil føre til en økning i personlig oppmøteprosent og flere arbeidsoppgaver ved stasjonene. Dette innebærer behov for økte driftsmidler som ikke er dekket av tidligere tildelte midler. Rettsakten vil således medføre konsekvenser som vil bli behandlet i den ordinære budsjettprosessen.

Hva angår gjennomføringen av rådsbeslutning nr. 633/2008 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol med henblikk på å hindre, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige kriminelle handlinger, legges det til grunn at de økonomiske og administrative konsekvensene som vil følge av at politimyndigheter gis tilgang til VIS, ikke er mer omfattende enn at de kan dekkes innenfor rammen av Justisdepartementets gjeldende budsjett.

7 Konklusjon og tilrådning

EUs regelverk om visum er en del av Schengen-regelverket, og forutsetter at medlemsstatene skal sørge for en ensartet og forsvarlig behandling av visumsøkere. Schengensamarbeidet og de felles reglene på visumområdet la grunnlaget for innføringen av Schengenvisumet, hvilket innebærer en stor forenkling for visumsøkere som skal besøke flere medlemsland under samme opphold i Europa.

Den felles europeiske visumdatabasen innebærer at utlendingsforvaltningen i de ulike land får mer fullstendig og oppdatert informasjon til bruk i saksbehandlingen, noe som er en viktig forutsetning for rask behandling og korrekt beslutning. Schengenstatenes behov for sikkerhet og kontroll skal ivaretas ved de kontrollmekanismer som det er redegjort for i denne proposisjonen. Hensynet til den enkelte søkers rettsikkerhet og personvern skal ivaretas fullt ut.

Fra norsk side planlegges det at både Kripos og Politiets Sikkerhetstjeneste (PST) skal være berettiget til å få tilgang til VIS som ansvarlige for å forebygge, oppklare og etterforske terrorhandlinger og annen alvorlig kriminalitet.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet tilrår at

Norge godtar innholdet i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstater om visum, og rådsbeslutning 2008/633 (JIS) om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol med henblikk på å hindre, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige kriminelle handlinger, som en videreutvikling av Schengen-regelverket. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol).

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol)

I

Stortinget samtykker i godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol).

Vedlegg 1**Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonsystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) EU-tidende nr. L 218 av 13/08/2008 s. 0060 – 0081**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 62 nr. 2 bokstav b) ii) og artikkel 66,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251¹, og

ut fra følgende betraktninger:

1. På bakgrunn av Rådets konklusjoner av 20. september 2001 og konklusjonene fra Det europeiske råds møter i Laeken i desember 2001, i Sevilla i juni 2002, i Thessaloniki i juni 2003 og i Brussel i mars 2004, er innføringen av visuminformasjonsystemet (VIS) et av de viktigste initiativ innenfor Den europeiske unions politiske målsetninger om å innføre et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet.
2. Ved rådsbeslutning 2004/512/EF av 8. juni 2004 om innføring av visuminformasjonsystemet (VIS)² ble VIS innført som et system for utveksling av visumopplysninger mellom medlemsstatene.
3. Det er nå nødvendig å definere formålet med VIS, dets funksjoner og ansvarsområder samt fastsette vilkårene og prosedyrene for utveksling av visumopplysninger mellom medlemsstatene for å lette behandlingen av visumsøknader og beslutninger i denne sammenheng, idet det tas hensyn til de retningslinjer for utvikling av VIS som Rådet vedtok 19. februar 2004, samt gi Kommisjonen mandat til å opprette VIS.
4. I en overgangsperiode bør Kommisjonen ha ansvaret for den operasjonelle driften av det sentrale VIS, de nasjonale grensesnittene og visse deler av kommunikasjonsinfrastrukturen mel-

lom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene.

På lang sikt og etter en konsekvensutredning med en grundig analyse av alternativer ut fra et økonomisk, operasjonelt og organisatorisk perspektiv og etter forslag til regelverk fra Kommisjonen, bør det opprettes en permanent forvaltningsmyndighet som skal ha ansvaret for disse oppgavene. Overgangsperioden bør være på høyst fem år fra den dag denne forordning trer i kraft.

5. VIS bør ha som mål å forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikk, det konsulære samarbeidet og konsultasjon mellom de sentrale visummyndigheter ved å lette utvekslingen av opplysninger mellom medlemsstatene om søknader og beslutninger i denne sammenheng med henblikk på å lette behandlingen av visumsøknader, forebygge «visumshopping», lette kampen mot forfalskning og lette kontrollen ved grenseovergangsstedene på de ytre grensene og på medlemsstatenes territorium. VIS bør også bidra til å identifisere personer som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise, opphold og bopel på medlemsstatenes territorium, og lette gjennomføringen av rådsforordning (EF) nr. 343/2003 av 18. februar 2003 om fastsettelse av kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat av en borger fra et tredjeland³, samt bidra til å forebygge trusler mot den indre sikkerhet i hver enkelt medlemsstat.
6. Denne forordning bygger på regelverket om den felles visumpolitikk. De opplysninger som skal behandles i VIS, bør fastsettes på grunnlag av de opplysninger som finnes i standardskje-

¹ Europaparlamentets uttalelse av 7.6.2007 (EUT C 125 E av 22.5.2008, s. 118) og rådsbeslutning av 23.6.2008.

² EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5.

³ EUT L 50 av 25.2.2003, s. 1.

- maet for visumsøknader innført ved rådsbeslutning 2002/354/EF av 25. april 2002 om tilpasning av del III og tilføyelse av et vedlegg 16 i den konsulære fellesinstruks⁴, og opplysningene på visumetiketten omhandlet i rådsforordning (EF) nr. 1683/95 av 29. mai 1995 om standard utforming av visum⁵.
7. VIS bør være knyttet til medlemsstatenes nasjonale systemer for å gjøre det mulig for de kompetente myndigheter i medlemsstatene å behandle opplysninger om visumsøknader og visum som er utstedt, avslått, annullert, inndratt eller forlenget.
 8. Vilkårene og prosedyrene for å legge inn, endre, slette og søke etter opplysninger i VIS bør ta hensyn til prosedyrene fastsatt i den konsulære fellesinstruks rett til diplomatiske stasjoner og konsulære fagstasjoner⁶ (den konsulære fellesinstruks).
 9. De tekniske funksjonene i nettverket for konsultasjon med de sentrale visummyndigheter omhandlet i artikkel 17 nr. 2 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i statene i Den økonomiske union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser⁷ (Schengen-konvensjonen), bør integreres i VIS.
 10. For å sikre en pålitelig verifisering og identifisering av visumsøkere, er det nødvendig å behandle biometriske data i VIS.
 11. Det er nødvendig å definere de kompetente myndigheter i medlemsstatene hvis behørig autoriserte personell skal ha adgang til, i den utstrekning det er nødvendig for å utføre deres oppgaver, å legge inn, endre, slette eller søke etter opplysninger for de spesifikke formålene med VIS som er fastsatt i denne forordning.
 12. All behandling av opplysninger i VIS bør stå i forhold til de mål som etterstrebes og være nødvendig for å sette de kompetente myndigheter i stand til å utføre sine oppgaver. De kompetente myndigheter bør, når de anvender VIS, sikre at den menneskelige verdighet og integritet ivaretas for de personer som det søkes opplysninger om, og bør ikke forskjellsbehandle personer på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.
 13. Denne forordning bør suppleres med en egen rettsakt som vedtas i henhold til avdeling VI i traktaten om Den europeiske union, om tilgang til søk i VIS for myndigheter som har ansvaret for den indre sikkerhet.
 14. Personopplysninger som lagres i VIS bør ikke oppbevares lenger enn det som er nødvendig for formålene med VIS. Det er hensiktsmessig å oppbevare opplysningene i en periode på maksimum fem år slik at opplysninger om tidligere søknader kan tas med i vurderingen av visumsøknader, herunder om søkerens troverdighet, og i dokumentasjon over ulovlige innvandrere som på et eller annet tidspunkt kan ha søkt om visum. En kortere periode ville ikke være tilstrekkelig for disse formål. Opplysningene bør slettes etter en periode på fem år, med mindre det foreligger grunner til å slette dem tidligere.
 15. Det bør fastsettes presise regler angående ansvaret for innføringen og driften av VIS og medlemsstatenes ansvar for de nasjonale systemene og de nasjonale myndighetenes tilgang til opplysningene.
 16. Det bør fastsettes regler om medlemsstatenes erstatningsansvar for skader som måtte oppstå som følge av overtredelser av denne forordning. Kommisjonens ansvar for slike skader fastsettes etter artikkel 288 nr. 2 i traktaten.
 17. Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁸ får anvendelse for medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning. Visse punkter bør likevel presiseres når det gjelder ansvaret for behandlingen av opplysninger, beskyttelse av de registrerte personenes rettigheter og personverntilsyn.
 18. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁹ får anvendelse på disse institusjonenes og organenes virksomhet når de utfører sine oppgaver som ansvarlige for den operasjonelle driften av VIS. Visse punkter bør likevel presiseres når det gjelder ansvaret for be-

⁴ EFT L 123 av 9.5.2002, s. 50.

⁵ EFT L 164 av 14.7.1995, s. 1. Sist endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

⁶ EUT C 326 av 22.12.2005, s. 1. Sist endret ved rådsbeslutning 2006/684/EF (EUT L 280 av 12.10.2006, s. 29).

⁷ EFT L 239 av 22.9.2000, s. 19. Sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

⁸ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁹ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

handlingen av opplysninger og personverntilsyn.

19. De nasjonale tilsynsmyndigheter opprettet i samsvar med artikkel 28 i direktiv 95/46/EF bør kontrollere at medlemsstatenes behandling av personopplysninger er lovlig, mens Det europeiske datatilsynet opprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001 bør kontrollere aktiviteten innen Fellesskapets institusjoner og organer når det gjelder behandling av personopplysninger, der det tas hensyn til at Fellesskapets institusjoner og organer har begrensede oppgaver med hensyn til selve opplysningene.
20. Det europeiske datatilsynet og de nasjonale tilsynsmyndighetene bør samarbeide aktivt.
21. Det må med jevne mellomrom evalueres om anvendelsen av denne forordning overvåkes effektivt.
22. Medlemsstatene bør fastsette sanksjoner som skal anvendes ved overtredelser av bestemmelsene i denne forordning, og sikre at de gjennomføres.
23. De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere bestemmelser for utøvelse av Kommisjonen gjennomføringsmyndighet¹⁰.
24. Denne forordning er i samsvar med de grunnleggende rettigheter og prinsipper som anerkjennes i bl.a. Den europeiske unions charter om grunnleggende rettigheter.
25. Ettersom målet med denne forordning, nemlig å innføre et felles visuminformasjonsystem og felles forpliktelser, vilkår og prosedyrer for utveksling av visumopplysninger mellom medlemsstatene, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor på grunn av handlingens omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet slik det er nedfelt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet, slik det er nedfelt i samme artikkel, går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse mål.
26. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, som følger som vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av den-

ne forordning, og den er derfor ikke bindende for Danmark og får ikke anvendelse der. Etter som denne forordning bygger på Schengen-regelverket i henhold til bestemmelsene i del tre avdeling IV i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, bør Danmark, i samsvar med artikkel 5 i nevnte protokoll, innen seks måneder etter at denne forordning er vedtatt, beslutte om landet vil gjennomføre den i sin nasjonale lovgivning.

27. Med hensyn til Island og Norge utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket¹¹, som faller inn under området omhandlet i artikkel 1 bokstav B i rådsbeslutning 1999/437/EF¹² av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til nevnte avtale.
28. Det bør utarbeides en ordning som gir representanter for Island og Norge mulighet til å delta i arbeidet i komiteene som bistår Kommisjonen ved utøvelsen av dens gjennomføringsmyndighet. En slik ordning er omhandlet i avtalen i form av brevveksling mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om komiteer som bistår Europakommisjonen i utøvelsen av dens gjennomføringsmyndighet¹³, som følger som vedlegg til avtalen nevnt i nr. 27.
29. Denne forordning utgjør en videreutvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket¹⁴ og Rådets senere beslutning 2004/926/EF av 22. desember 2004 om iverksettelse av visse Schengen-regler i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland¹⁵. Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, og den er derfor ikke bindende for Det forente kongerike og får ikke anvendelse der.
30. Denne forordning utgjør en videreutvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som

¹¹ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹² EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

¹³ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 53.

¹⁴ EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

¹⁵ EUT L 395 av 31.12.2004, s. 70.

¹⁰ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket¹⁶. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, og den er derfor ikke bindende for Irland og får ikke anvendelse der.

31. Med hensyn til Sveits utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen inngått mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om denne statens tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket, som faller inn under området omhandlet i artikkel 1 bokstav B i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 4 nr. 1 i rådsbeslutning 2004/860/EF¹⁷.
32. Det bør utarbeides en ordning som gir representanter for Sveits mulighet til å delta i arbeidet i komiteene som bistår Kommisjonen ved utøvelsen av dens gjennomføringsmyndighet. En slik ordning er omhandlet i brevvekslingen mellom Fellesskapet og Sveits, som følger som vedlegg til avtalen nevnt i punkt 31.
33. Denne forordning utgjør en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003 og artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2005 –

VEDTATT FØLGENDE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Saksområde og virkeområde

I denne forordning fastlegges formålet med visuminformasjonsystemet (VIS) innført ved artikkel 1 i beslutning 2004/512/EF, samt dets funksjoner og ansvarsfordeling. Det fastlegges vilkår og prosedyrer for medlemsstatenes utveksling av opplysninger om søknader om visum for kortvarig opphold og om beslutninger som treffes i denne sammenheng, herunder beslutninger om hvorvidt visum

skal annulleres, inndras eller forlenges, i den hensikt å lette behandlingen av slike søknader og beslutningene i denne sammenheng.

Artikkel 2

Formål

VIS har til formål å forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikk, det konsulære samarbeidet og konsultasjon mellom de sentrale visummyndigheter ved å lette utvekslingen av opplysninger mellom medlemsstatene om søknader og beslutninger i denne sammenheng med henblikk på å:

- a) lette visumsøknadsprosedyrene,
- b) hindre omgåelse av kriteriene for å avgjøre hvilken medlemsstat som har ansvaret for å behandle søknaden,
- c) lette bekjempelse av forfalskning og bedrageri,
- d) lette kontrollen ved grenseovergangsstedene på de ytre grenser og på medlemsstatenes territorium,
- e) bidra til identifisering av alle personer som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise, opphold eller bopel på medlemsstatenes territorium,
- f) lette anvendelsen av forordning (EF) nr. 343/2003,
- g) bidra til å forebygge trusler mot hver enkelt medlemsstats indre sikkerhet.

Artikkel 3

Tilgjengelighet til opplysninger med henblikk på forebygging, avsløring og etterforskning av terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger

1. Medlemsstatenes utpekte myndigheter kan i en bestemt sak og etter å ha gitt en begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning, få tilgang til opplysningene i VIS omhandlet i artikkel 9–14, når det er rimelig grunn til å anta at søk i VIS vil bidra vesentlig til å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger. Europol kan, innenfor rammen av sitt mandat og når det er nødvendig for å gjennomføre sine oppgaver, gis tilgang til VIS.
2. Søk omhandlet i nr. 1 skal skje gjennom sentrale tilkoplingspunkter som skal ha ansvaret for å påse at vilkårene for tilgang og prosedyrene fastlagt i rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om tilgang til søk i visuminformasjonsystemet (VIS) for de myndigheter medlemsstatene har utpekt og for Europol med sikte på å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlin-

¹⁶ EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20.

¹⁷ Beslutning 2004/860/EF av 25. oktober 2004 om undertegning, på Det europeiske fellesskaps vegne, og midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen mellom Den europeiske union, Det Europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om denne statens tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 370 av 17.12.2004, s. 78).

ger og andre alvorlige straffbare handlinger¹⁸, strengt overholdes. Medlemsstatene kan utpeke flere sentrale tilkoplingspunkter, som avspeiler deres organisatoriske og administrative struktur, for å kunne oppfylle de grunnlovsmessige og rettslige krav. I presserende unntakstilfeller kan det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er) motta skriftlige, elektroniske eller muntlige anmodninger og først i etterkant kontrollere at alle vilkår for tilgang er oppfylt, herunder at det forelå et presserende unntakstilfelle. Kontrollen i etterkant skal finne sted uten unødig opphold etter at anmodningen er behandlet.

3. Opplysninger innhentet i VIS i henhold til beslutningen nevnt i nr. 2 må ikke overføres til eller stilles til rådighet for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon. Slike opplysninger kan likevel i presserende unntakstilfeller overføres eller stilles til rådighet for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon utelukkende i den hensikt å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger og på vilkårene som er fastsatt i nevnte beslutning. Medlemsstatene skal i samsvar med den nasjonale lovgivning sikre at det føres journal over slike overføringer og at den, etter anmodning, stilles til rådighet for nasjonale datatilsynsmyndigheter. En medlemsstats overføring av opplysninger som den selv har lagt inn i VIS, er underlagt denne medlemsstats nasjonale lovgivning.
4. Denne forordning berører ikke plikt som myndighetene nevnt i artikkel 6 eventuelt har etter gjeldende nasjonal lovgivning til å formidle opplysninger til de ansvarlige myndigheter om straffbar virksomhet de avslører under utføringen av sine oppgaver i den hensikt å forebygge, etterforske og rettsforfølge de aktuelle straffbare handlingene.

Artikkel 4

Definisjoner

I denne forordning betyr:

1. «visum»:
 - a) «visum for kortvarig opphold» slik det er definert i artikkel 11 nr. 1 bokstav a) i Schengen-konvensjonen,
 - b) «transittvisum» slik det er definert i artikkel 11 nr. 1 bokstav b) i Schengen-konvensjonen,
 - c) «visum for lufthavntransitt» slik det er defi-

nert i del I nr. 2.1.1 i den konsulære fellesinstruks,

- d) «visum med begrenset territorial gyldighet» slik det er definert i artikkel 11 nr. 2 samt artikkel 14 og 16 i Schengen-konvensjonen,
- e) «nasjonalt visum for langtidsopphold, også med gyldighet som visum for kortvarig opphold» slik det er definert i artikkel 18 i Schengen-konvensjonen,
2. «visumetikett»: standard utformet visum slik det er definert i forordning (EF) nr. 1683/95,
3. «visummyndigheter»: de myndigheter som i hver medlemsstat er ansvarlige for å behandle og treffe beslutning om visumsøknader eller for å treffe beslutninger om hvorvidt et visum skal annulleres, inndras eller forlenges, herunder de sentrale visummyndigheter og de myndigheter som er ansvarlige for å utstede visum på grensen i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 415/2005 av 27. februar 2003 om utstedelse av visum på grensen, herunder utstedelse av visum til sjøfolk i transitt¹⁹,
4. «søknadsskjema»: standard søknadsskjema for visum i vedlegg 16 til den konsulære fellesinstruks,
5. «søker»: enhver visumpliktig person i henhold til rådsforordning (EF) nr. 539/2001 av 15. mars 2001 om fastleggelse av listen over tredjeland hvis statsborgere har visumplikt ved passering av de ytre grenser og listen over de tredjeland hvis statsborgere har visumfrihet²⁰ og som har innlevert en søknad om visum,
6. «gruppemedlemmer»: søkere som av juridiske årsaker er pålagt å reise inn på og forlate medlemsstatenes territorium samlet,
7. «reisedokument»: et pass eller annet tilsvarende dokument som gir innehaveren rett til å passere de ytre grenser, og som kan påføres et visum,
8. «ansvarlig medlemsstat»: den medlemsstaten som har lagt inn opplysningene i VIS,
9. «verifisering»: sammenligning av ett sett med opplysninger med et annet for å fastslå om en oppgitt identitet er riktig (en -til-en kontroll),
10. «identifisering»: prosess for å fastslå en persons identitet ved å sammenligne flere sett opplysninger via søk i en database (en-til-mange søk),
11. «alfanumeriske opplysninger»: opplysninger angitt med bokstaver, tall, spesialtegn, mellomrom og tegnsetting.

¹⁹ EUT L 64 av 7.3.2003, s. 1.

²⁰ EFT L 81 av 21.3.2001, s. 1. Sist endret ved forordning (EF) nr. 1932/2006 (EUT L 405 av 30.12.2006, s. 23. Rettet i L 29 av 3.2.2007, s. 10).

¹⁸ Se side 129 i denne EUT.

Artikkel 5

Kategorier av opplysninger

1. Kun følgende kategorier opplysninger skal registreres i VIS:
 - a) alfanumeriske opplysninger om søkeren og om visum som det er søkt om, som er utstedt, avslått, annullert, inndratt eller forlenget, omhandlet i artikkel 9 nr. 1-4 og artikkel 10-14,
 - b) fotografier i samsvar med artikkel 9 nr. 5,
 - c) fingeravtrykksopplysninger i samsvar med artikkel 9 nr. 6,
 - d) lenker til andre søknader omhandlet i artikkel 8 nr. 3 og 4.
2. Meddelelser som oversendes via VIS-infrastrukturen omhandlet i artikkel 16, artikkel 24 nr. 2 og artikkel 25 nr. 2, skal ikke registreres i VIS; dette berører likevel ikke registrering av databehandlinger omhandlet i artikkel 34.

Artikkel 6

Tilgang til VIS med henblikk på innlegging, endring, sletting av og søk etter opplysninger

1. Tilgang til VIS for å legge inn, endre eller slette opplysninger omhandlet i artikkel 5 nr. 1 i samsvar med denne forordning, er utelukkende forbeholdt behørig autorisert personell hos visummyndighetene.
2. Tilgang til VIS for å søke etter opplysninger er utelukkende forbeholdt behørig autorisert personell hos de nasjonale myndighetene som er ansvarlige for formålene fastsatt i artikkel 15-22, og er begrenset til de opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre deres oppgaver i samsvar med disse formålene, og som står i rimelig forhold til målene som etterstrebes.
3. Hver medlemsstat skal utpeke de kompetente myndigheter hvis behørig autoriserte personell har tilgang til VIS for å legge inn, endre, slette eller søke etter opplysninger. Hver medlemsstat skal omgående sende Kommisjonen en liste over disse myndighetene, herunder de som er omhandlet i artikkel 41 nr. 4, og eventuelle endringer i denne. I listen skal det angis for hvilket formål hver myndighet har tilgang til å behandle opplysninger i VIS.

Innen tre måneder etter at VIS er satt i drift i samsvar med artikkel 48 nr. 1, skal Kommisjonen offentliggjøre en konsolidert liste i Den europeiske unions tidende. Dersom det er endringer i listen, skal Kommisjonen én gang hvert år offentliggjøre en oppdatert konsolidert liste.

Artikkel 7

Generelle prinsipper

1. Hver kompetent myndighet med autorisert tilgang til VIS i samsvar med denne forordning skal sikre at dens anvendelse av VIS er nødvendig, hensiktsmessig og står i rimelig forhold til gjennomføringen av dens oppgaver.
2. Hver kompetent myndighet skal sikre at den i forbindelse med anvendelsen av VIS ikke forskjellsbehandler søkere eller visuminnnehavere på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemming, alder eller seksuell legning, og at den fullt ut respekterer søkerens eller visuminnhaverens menneskelige verdighet og integritet.

Kapittel II

Visummyndighetenes innlegging og anvendelse av opplysninger

Artikkel 8

Prosedyrer for innlegging av opplysninger om søknaden

1. Ved mottakelse av en søknad skal visummyndigheten straks opprette en søknadsmappe der den legger inn i VIS opplysningene omhandlet i artikkel 9, i den grad disse opplysningene kreves oppgitt av søkeren.
2. Ved opprettelse av søknadsmappen skal visummyndigheten, i samsvar med artikkel 15, kontrollere om en annen medlemsstat allerede har registrert i VIS en tidligere søknad fra den aktuelle søker.
3. Hvis det er registrert en tidligere søknad, skal visummyndigheten lenke hver ny søknadsmappe sammen med den tidligere søknadsmappen om den aktuelle søkeren.
4. Hvis søkeren reiser i en gruppe eller sammen med sin ektefelle og/eller sine barn, skal visummyndigheten opprette en søknadsmappe for hver søker og lenke sammen søknadsmappen for personene som reiser sammen.
5. Dersom visse opplysninger ikke kreves oppgitt av rettslige grunner, eller de rent faktisk ikke kan fremskaffes, skal det i det aktuelle opplysningsfeltet fylles inn «ikke relevant». Når det gjelder fingeravtrykk, skal systemet med hensyn til artikkel 17 gjøre det mulig å skjelve mellom de tilfellene hvor det av rettslige grunner ikke kreves fingeravtrykk, og de tilfellene hvor de rent faktisk ikke kan fremskaffes. Denne funksjon utløper etter fire år, med mindre den bekreftes ved beslutning truffet av Kommisjo-

nen på grunnlag av evalueringen omhandlet i artikkel 50 nr. 4.

Artikkel 9

Opplysninger som skal legges inn ved innlevering av søknaden

Visummyndigheten skal legge inn følgende opplysninger i søknadsmappen:

1. søknadsnummeret,
2. statusopplysninger som viser at det er søkt om visum,
3. hvilken myndighet som har mottatt søknaden, samt myndighetens beliggenhet og opplysninger om hvorvidt den aktuelle myndighet har mottatt søknaden som representant for en annen medlemsstat,
4. følgende opplysninger, som hentes fra søknadskjemaet:
 - a) etternavn, fødenavn (tidligere etternavn) og fornavn, kjønn, fødselsdato, fødested og fødeland,
 - b) nåværende nasjonalitet og nasjonalitet ved fødselen,
 - c) reisedokumentets type og nummer, utstedende myndighet, utstedelsesdato og utløpsdato,
 - d) sted og dato for søknaden,
 - e) type visum det søkes om,
 - f) opplysninger om personen som har utstedt en invitasjon og/eller som har påtatt seg å dekke søkerens levekostnader under oppholdet:
 - i. dersom det gjelder en fysisk person: personens etternavn, fornavn og adresse,
 - ii. dersom det gjelder et firma eller en annen organisasjon: firmaets/organisasjonens navn og adresse samt etternavn og fornavn på kontaktpersonen i firmaet/organisasjonen,
 - g) hovedbestemmelsessted og det planlagte oppholdets varighet,
 - h) formålet med reisen,
 - i) planlagt ankomst- og avreisedato,
 - j) første grense for den planlagte innreisen eller starten på den planlagte transittruten,
 - k) bosted,
 - l) nåværende yrke og arbeidsgiver; for studenter: skolens navn,
 - m) for mindreårige søkere: farens og morens etternavn og fornavn,
5. et fotografi av søkeren i samsvar med forordning (EF) nr. 1683/95,

6. søkerens fingeravtrykk i samsvar med de relevante bestemmelser i den konsulære fellesinstruks.

Artikkel 10

Opplysninger som skal tilføyes ved utstedelse av visum

1. Når det er truffet beslutning om å utstede visum, skal den visummyndighet som har utstedt visumet, tilføye følgende opplysninger i søknadsmappen:
 - a) statusopplysninger som viser at visumet er utstedt,
 - b) hvilken myndighet som har utstedt visumet, samt myndighetens beliggenhet og opplysninger om hvorvidt den aktuelle myndighet har utstedt visumet på vegne av en annen medlemsstat,
 - c) sted og dato for beslutningen om å utstede visumet,
 - d) type visum,
 - e) visumetikettens nummer,
 - f) det territorium som visuminnehaveren har rett til å reise på, i samsvar med de relevante bestemmelser i den konsulære fellesinstruks,
 - g) visumets gyldighetsperiode med angivelse av begynnelses- og utløpsdato,
 - h) antall tillatte innreiser på det territorium visumet gjelder for,
 - i) varigheten av oppholdet som visumet gir rett til,
 - j) dersom relevant, opplysninger som viser at visumet er blitt utstedt på et eget ark i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 333/2002 av 18. februar 2002 om et standard utformet ark for påføring av visum utstedt av medlemsstater til personer hvis reisedokument ikke anerkjennes av den medlemsstaten som utarbeider det aktuelle ark²¹.
2. Dersom en søknad trekkes tilbake eller ikke følges opp av søkeren før det er truffet beslutning om det skal utstedes visum, skal den visummyndighet der søknaden ble innlevert, oppgi at behandlingen av søknaden er blitt avsluttet av disse grunnene samt datoen for avslutningen.

²¹ EFT L 53 av 23.2.2002, s. 4.

Artikkel 11

Opplysninger som skal tilføyes når behandlingen av en søknad avbrytes

Dersom den visummyndighet som representerer en annen medlemsstat, tvinges til å avbryte behandlingen av søknaden, skal den tilføye følgende opplysninger i søknadsmappen:

1. statusopplysninger som viser at behandlingen av søknaden er avbrutt,
2. hvilken myndighet som avbrøt behandlingen av søknaden samt myndighetens beliggenhet,
3. sted og dato for beslutningen om å avbryte behandlingen,
4. hvilken medlemsstat som er kompetent til å behandle søknaden.

Artikkel 12

Opplysninger som skal tilføyes ved avslag på en visumsøknad

1. Når det er truffet beslutning om å avslå en visumsøknad, skal den visummyndighet som ga avslag på visumsøknaden, tilføye følgende opplysninger i søknadsmappen:
 - a) statusopplysninger som viser at det er gitt avslag på visumsøknaden,
 - b) hvilken myndighet som har gitt avslag på visumsøknaden, samt myndighetens beliggenhet,
 - c) sted og dato for beslutningen om å gi avslag på visum.
2. Søknadsmappen skal også inneholde opplysninger om grunnen eller grunnene til at det er gitt avslag på visumsøknaden, som kan være én eller flere av følgende grunner:

Søkeren:

 - a) er ikke i besittelse av gyldige reisedokumenter,
 - b) er i besittelse av et falskt eller forfalsket reisedokument,
 - c) kan ikke godtgjøre formålet med og vilkårene for oppholdet og anses spesielt å utgjøre en særlig risiko for ulovlig innvandring i henhold til del V i den konsulære fellesinstruks,
 - d) har allerede oppholdt seg tre måneder innenfor en periode på seks måneder på medlemsstatenes territorium,
 - e) er ikke i besittelse av tilstrekkelige midler til livsopphold i forhold til oppholdets varighet og karakter eller midler til å reise tilbake til hjemlandet eller transittlandet,

- f) er innmeldt i Schengen-informasjonsystemet (SIS) og/eller det nasjonale register med henblikk på å nekte innreise,
- g) anses å utgjøre en trussel mot én eller flere medlemsstaters offentlige orden, indre sikkerhet, internasjonale forbindelser eller mot folkehelsen som definert i artikkel 2 nr. 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 av 15. mars 2006 om innføring av fellelesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen grenseregler)²².

Artikkel 13

Opplysninger som skal tilføyes ved annullering eller inndragelse av visum eller når dets gyldighetsperiode forkortes

1. Når det er truffet beslutning om å annullere eller inndra et visum eller forkorte dets gyldighetsperiode, skal den visummyndighet som har truffet beslutningen, tilføye følgende opplysninger i søknadsmappen:
 - a) statusopplysninger som viser at visumet er annullert eller inndratt, eller at gyldighetsperioden er forkortet,
 - b) hvilken myndighet som har annullert eller inndratt visumet eller forkortet dets gyldighetsperiode, samt myndighetens beliggenhet,
 - c) sted og dato for beslutningen,
 - d) eventuelt ny utløpsdato for visumets gyldighetsperiode,
 - e) visumetikettens nummer dersom den forkortede gyldighetsperioden gis i form av en ny visumetikett.
2. Søknadsmappen skal også inneholde opplysninger om grunnen(e) til annulleringen eller inndragelsen av visumet eller grunnen(e) for at gyldighetsperioden er forkortet, som skal omfatte:
 - a) ved annullering eller inndragelse: én eller flere av grunnene angitt i artikkel 12 nr. 2,
 - b) ved beslutning om å forkorte visumets gyldighetsperiode: én eller flere av følgende grunner:
 - i. visuminnehaveren skal utvises,
 - ii. utilstrekkelige midler til livsopphold for oppholdets opprinnelig planlagte varighet.

²² EUT L 105 av 13.4.2006, s. 1. Endret ved forordning (EF) nr. 296/2008 (EUT L 97 av 9.4.2008, s. 60).

Artikkel 14

Opplysninger som skal tilføyes ved forlengelse av et visum

1. Når det er truffet beslutning om å forlenge et visum, skal den visummyndighet som har forlenget visumet, tilføye følgende opplysninger i søknadsmappen:
 - a) statusopplysninger som viser at visumet er forlenget,
 - b) hvilken myndighet som har forlenget visumet samt myndighetens beliggenhet,
 - c) sted og dato for beslutningen,
 - d) nummeret på visumetiketten hvis forlengelsen av visumet skjer i form av et nytt visum,
 - e) begynnelses- og utløpsdato for den forlengede perioden,
 - f) den forlengede perioden av oppholdets tilatte varighet,
 - g) det territorium som visuminnehaveren har rett til å reise på, i samsvar med de relevante bestemmelser i den konsulære fellesinstruks,
 - h) hvilken type visum som er forlenget.
2. Søknadsmappen skal også inneholde opplysninger om grunnene til at visumet er forlenget, som kan være én eller flere av følgende grunner:
 - a) force majeure,
 - b) humanitære grunner,
 - c) tungtveiende yrkesmessige grunner,
 - d) tungtveiende personlige grunner.

Artikkel 15

Anvendelse av VIS ved behandling av søknader

1. Den kompetente visummyndighet skal søke i VIS i forbindelse med behandlingen av søknader og beslutninger knyttet til slike søknader, herunder beslutninger om hvorvidt visumet skal annulleres, inndras, forlenges eller om dets gyldighetsperiode skal forkortes, i samsvar med de relevante bestemmelser.
2. For formålene angitt i nr. 1 skal den kompetente visummyndighet gis tilgang for søk med én eller flere av følgende opplysninger:
 - a) søknadsnummeret,
 - b) de opplysninger som er omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a),
 - c) de opplysninger om reisedokumentet som er omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav c),
 - d) etternavnet, fornavnet og adressen til den fysiske person eller navnet og adressen til det

firma/annen organisasjon som er omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav f),

- e) fingeravtrykk,
 - f) nummeret på visumetiketten og utstedelsesdatoen for tidligere utstedte visum.
3. Hvis søket med én eller flere av opplysningene angitt i nr. 2 viser at det er registrert opplysninger om søkeren i VIS, skal den kompetente visummyndighet, utelukkende for formålene angitt nr. 1, gis tilgang til søknadsmappen og til den eller de søknadsmappene som er lenket sammen med denne, i henhold til artikkel 8 nr. 3 og 4.

Artikkel 16

Anvendelse av VIS for konsultasjon og anmodninger om dokumenter

1. Med henblikk på konsultasjon mellom de sentrale visummyndigheter om søknader i samsvar med Schengen-konvensjonens artikkel 17 nr. 2, skal anmodningen om konsultasjon og svarene på disse oversendes i samsvar med nr. 2 i denne artikkel.
2. Medlemsstaten som er ansvarlig for behandlingen av søknaden, skal sende anmodningen om konsultasjon sammen med søknadsnummeret til VIS og oppgi den eller de medlemsstatene som skal konsulteres.

VIS skal oversende anmodningen til den eller de medlemsstatene som er oppgitt.

Den eller de medlemsstatene som skal konsulteres, skal sende svaret til VIS, som sender det videre til medlemsstaten som fremsatte anmodningen.
3. Framgangsmåten i nr. 2 kan også anvendes ved oversendelse av opplysninger om utstedelse av visum med begrenset territorial gyldighet og andre meddelelser i forbindelse med det konsulære samarbeidet samt ved oversendelse av anmodninger til den kompetente visummyndighet om å oversende kopier av reisedokumenter og andre dokumenter til støtte for søknaden og oversendelse av elektroniske kopier av slike dokumenter. De kompetente visummyndigheter skal besvare anmodningen omgående.
4. Personopplysningene som oversendes i henhold til denne artikkel, skal utelukkende anvendes for konsultasjon mellom sentrale visummyndigheter og konsulært samarbeid.

Artikkel 17

Anvendelse av opplysninger til rapportering og statistikker

De kompetente visummyndigheter skal, utelukkende for rapporterings- og statistikkformål og uten å gjøre det mulig å identifisere den enkelte søker, gis tilgang til følgende opplysninger:

1. statusopplysninger,
2. den kompetente visummyndighet samt dens beliggenhet,
3. søkerens nåværende nasjonalitet,
4. første grense som passerer ved innreise,
5. dato og sted for søknaden eller beslutningen om visumet,
6. type visum som det er søkt om, eller som er utstedt,
7. type reisedokument,
8. grunnene som er anført for en beslutning om visumet eller visumsøknaden,
9. hvilken kompetente visummyndighet som ga avslag på visumsøknaden, samt myndighetens beliggenhet og datoen for avslaget,
10. tilfeller der samme søker har søkt om visum hos mer enn én kompetent myndighet, med angivelse av de kompetente visummyndigheter, deres beliggenhet og datoene for avslagene,
11. reisens formål,
12. tilfeller der opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 6 rent faktisk ikke kunne fremskaffes i samsvar med artikkel 8 nr. 5 annet punktum,
13. tilfeller der opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 6 ikke var påkrevd av rettslige grunner i samsvar med artikkel 8 nr. 5 annet punktum,
14. tilfeller der en person som rent faktisk ikke kunne fremskaffe opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 6, fikk avslag på visumsøknaden i samsvar med artikkel 8 nr. 5 annet punktum.

Kapittel III

Andre myndigheters tilgang til opplysninger

Artikkel 18

Tilgang til opplysninger for verifisering ved grenseovergangssteder på de ytre grenser

1. De kompetente myndigheter som har ansvaret for å foreta kontroll ved grenseovergangsstedene på de ytre grenser i samsvar med Schengen grenseregler, skal med mindre annet følger av nr. 2 og 3 kunne foreta søk ved hjelp av visumetikettens nummer kombinert med kontroll av visuminnehaverens fingeravtrykk, men utelukkende for å verifisere visuminnehaverens iden-

titet og/eller visumets ekthet, og/eller hvorvidt vilkårene for innreise på medlemsstatenes territorium i henhold til artikkel 5 i Schengen grenseregler er oppfylt.

2. I en periode på høyst tre år etter at VIS har startet driften, kan søket foretas med visumetikettens nummer alene. Ett år etter idriftsettelsen kan perioden på tre år reduseres for luftgrenser, i samsvar med prosedyren i artikkel 49 nr. 3.
3. Dersom visuminnehavernes fingeravtrykk ikke kan brukes, foretas søket med visumetikettens nummer alene.
4. Dersom søket med opplysningene nevnt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om visuminnehaveren i VIS, skal den kompetente grensekontrollmyndighet gis tilgang til følgende opplysninger i søknadsmappen samt i søknadsmapper lenket sammen med denne i henhold til artikkel 8 nr. 4, men utelukkende for formålene nevnt i nr. 1:
 - a) statusopplysninger og opplysninger fra søknadsskjemaet omhandlet i artikkel 9 nr. 2 og 4,
 - b) fotografier,
 - c) opplysninger om visum som er utstedt, annullert, inndratt eller hvis gyldighet er blitt forlenget eller forkortet i samsvar med artikkel 10, 13 og 14.
5. Dersom verifiseringen av visuminnehaveren eller visumet ikke lykkes, eller dersom det hersker tvil om visuminnehaverens identitet eller om visumet og/eller reisedokumentet er ekte, skal behørig autorisert personell hos vedkommende kompetente myndigheter gis tilgang til opplysninger i samsvar med artikkel 20 nr. 1 og 2.

Artikkel 19

Tilgang til opplysninger for visumkontroll på medlemsstatenes territorium

1. De kompetente myndigheter som på medlemsstatenes territorium har ansvaret for å kontrollere at vilkårene for innreise, opphold eller bopel på medlemsstatenes territorium er oppfylt, skal gis tilgang til å søke med visumetikettens nummer kombinert med kontroll av visuminnehaverens fingeravtrykk eller med visumetikettens nummer, men utelukkende for å verifisere visuminnehaverens identitet og/eller visumets ekthet, og/eller om vilkårene for innreise, opphold eller bopel på medlemsstatenes territorium er oppfylt.

Dersom visuminnehavernes fingeravtrykk ikke kan brukes, foretas søket med visumetikettens nummer alene.

2. Dersom søket med opplysningene nevnt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om visuminnehaveren i VIS, skal den kompetente myndighet gis tilgang til følgende opplysninger i søknadsmappen samt i søknadsmapper lenket sammen med denne i henhold til artikkel 8 nr. 4, men utelukkende for formålene nevnt i nr. 1:
 - a) statusopplysninger og opplysninger fra søknadsskjemaet omhandlet i artikkel 9 nr. 2 og 4,
 - b) fotografier,
 - c) opplysninger om visum som er utstedt, annullert, inndratt eller hvis gyldighet er blitt forlenget eller forkortet i samsvar med artikkel 10, 13 og 14.
3. Dersom verifiseringen av visuminnehaveren eller visumet ikke lykkes, eller dersom det hersker tvil om visuminnehaverens identitet eller om visumet og/eller reisedokumentet er ekte, skal behørig autorisert personell hos de kompetente myndigheter gis tilgang til opplysninger i samsvar med artikkel 20 nr. 1 og 2.

Artikkel 20

Tilgang til opplysninger for identifisering

1. De kompetente myndigheter som har ansvaret for å foreta kontroll ved grenseovergangsstedene på de ytre grenser i samsvar med Schengen grenseregler eller på medlemsstatenes territorium for å påse at vilkårene for innreise, opphold eller bopel på medlemsstatenes territorium er oppfylt, skal gis tilgang til å søke med personens fingeravtrykk, men utelukkende for å kunne identifisere personer som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise, opphold eller bopel på medlemsstatenes territorium.

Dersom vedkommendes fingeravtrykk ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk ikke lykkes, skal søket foretas med de opplysningene som er nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og/eller c). Dette søket kan foretas i kombinasjon med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav b).

2. Dersom søket med opplysningene nevnt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om søkeren i VIS, skal den kompetente myndighet gis tilgang til følgende opplysninger i søknadsmappen samt i søknadsmapper lenket sammen med denne i henhold til artikkel 8 nr. 3 og 4, men utelukkende for formålene nevnt i nr. 1:
 - a) søknadsnummeret, statusopplysninger og hvilken myndighet søknaden ble innlevert til,

- b) opplysninger fra søknadsskjemaet omhandlet i artikkel 9 nr. 4,
 - c) fotografier,
 - d) opplysninger om visum som er utstedt, annullert, inndratt eller hvis gyldighet er blitt forlenget eller forkortet, eller om søknader der behandlingen er avbrutt i samsvar med artikkel 10-14.
3. Dersom personen er i besittelse av et visum, skal de kompetente myndigheters søk i VIS i første omgang skje i samsvar med artikkel 18 eller 19.

Artikkel 21

Tilgang til opplysninger for å fastslå ansvaret for asylsøknader

1. De kompetente asylmyndigheter skal ha tilgang til å søke med asylsøkerens fingeravtrykk utelukkende med henblikk på å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad i henhold til artikkel 9 og 21 i forordning (EF) nr. 343/2003.

Dersom asylsøkerens fingeravtrykk ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk ikke lykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og/eller c). Dette søket kan foretas i kombinasjon med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav b).

2. Dersom søket med opplysningene nevnt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger i VIS om et utstedt visum med en gyldighetstid som utløper høyst seks måneder før datoen for asylsøknaden, og/eller et visum som er forlenget slik at det utløper høyst seks måneder før datoen for asylsøknaden, skal den kompetente asylmyndighet, utelukkende for formålet nevnt i nr. 1, gis tilgang til følgende opplysninger i søknadsmappen og, med hensyn til bokstav g), opplysninger om ektefelle og barn i samsvar med artikkel 8 nr. 4:
 - a) søknadsnummeret og den myndighet som har utstedt eller forlenget visumet, samt hvorvidt myndigheten utstedte visumet på vegne av en annen medlemsstat,
 - b) opplysninger fra søknadsskjemaet omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og b),
 - c) type visum,
 - d) visumets gyldighetstid,
 - e) det planlagte oppholdets varighet,
 - f) fotografier,
 - g) opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og b) i sammenlenkede søknadsmapper for ektefelle og barn.

3. Søk i VIS i henhold til nr. 1 og 2 skal utelukkende utføres av de utpekte nasjonale myndigheter omhandlet i artikkel 21 nr. 6 i forordning (EF) nr. 343/2003.

Artikkel 22

Tilgang til opplysninger ved behandling av asylsøknaden

1. De kompetente asylmyndigheter skal, i samsvar med artikkel 21 i forordning (EF) nr. 343/2003 og utelukkende for behandling av en asylsøknad, kunne foreta søk med asylsøkerens fingeravtrykk.

Dersom asylsøkerens fingeravtrykk ikke kan brukes, eller søk med fingeravtrykk ikke lykkes, skal søket foretas med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og/eller c). Dette søket kan foretas i kombinasjon med opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav b).

2. Dersom søket med opplysningene nevnt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger i VIS om et utstedt visum, skal den kompetente asylmyndighet, utelukkende for formålet nevnt i nr. 1, gis tilgang til å innhente følgende opplysninger i søkerens søknadsmappe og søknadsmapper lenket sammen med denne i samsvar med artikkel 8 nr. 3, og med hensyn til opplysningene i bokstav e), om ektefelle og barn i samsvar med artikkel 8 nr. 4:

- a) søknadsnummeret,
- b) opplysninger fra søknadsskjemaet omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), b) og c),
- c) fotografier,
- d) opplysninger om visum som er utstedt, annullert, inndratt eller hvis gyldighet er blitt forlenget eller forkortet i samsvar med artikkel 10, 13 og 14,
- e) opplysningene omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a) og b) i sammenlenkede søknadsmapper for ektefelle og barn.

3. Søk i VIS i henhold til nr. 1 og 2 skal utelukkende utføres av de utpekte nasjonale myndigheter omhandlet i 21 nr. 6 i forordning (EF) nr. 343/2003.

Kapittel IV

Oppbevaring og endring av opplysninger

Artikkel 23

Oppbevaringstid for lagrede opplysninger

1. Hver søknadsmappe skal lagres i VIS i en periode på høyst fem år, med forbehold for sletting omhandlet i artikkel 24 og 25 og føring av registre omhandlet i artikkel 34.

Denne perioden begynner å løpe:

- a) på visumets utløpsdato hvis det er utstedt et visum,
 - b) på visumets nye utløpsdato hvis et visum er blitt forlenget,
 - c) på datoen for opprettelse av søknadsmappen i VIS hvis søknaden er trukket tilbake eller behandlingen er blitt avsluttet eller avbrutt,
 - d) på datoen for visummyndighetens beslutning hvis et visum er avslått, annullert, forkortet eller inndratt.
2. Ved utløpet av perioden nevnt i nr. 1, skal VIS automatisk slette søknadsmappen og tilhørende lenker i samsvar med artikkel 8 nr. 3 og 4.

Artikkel 24

Endring av opplysninger

1. Bare den ansvarlige medlemsstat skal ha rett til å endre opplysninger den har oversendt til VIS ved å korrigere eller slette slike opplysninger.
2. Dersom en medlemsstat mener å ha holdpunkter for at opplysninger som er behandlet i VIS er uriktige, eller at opplysninger er behandlet i VIS i strid med denne forordning, skal den straks informere den ansvarlige medlemsstat om dette. En slik melding kan sendes via VIS-infrastrukturen.
3. Den ansvarlige medlemsstaten skal kontrollere de aktuelle opplysningene og, om nødvendig, korrigere eller slette dem omgående.

Artikkel 25

Sletting av opplysninger før tiden

1. Dersom en søker innvilges statsborgerskap i en av medlemsstatene før perioden omhandlet i artikkel 23 nr. 1 utløper, skal søknadsmappen og lenkene omhandlet i artikkel 8 nr. 3 og 4 angående vedkommende, straks slettes fra VIS av den medlemsstaten som opprettet de aktuelle søknadsmappen og lenkene.
2. Hver medlemsstat skal straks underrette den eller de ansvarlige medlemsstatene hvis en søker

har fått innvilget denne medlemsstatens statsborgerskap. En slik melding kan sendes via VIS-infrastrukturen.

3. Dersom et visumavslag er blitt annullert av en domstol eller en klageinstans, skal medlemsstaten som ga avslag på visum, straks slette opplysningene omhandlet i artikkel 12 så snart avgjørelsen om å annullere visumavslaget er endelig.

Kapittel V

Drift og ansvarsområder

Artikkel 26

Operasjonell drift

1. Etter en overgangsperiode skal en forvaltningsmyndighet (Forvaltningsmyndigheten) som finansieres over Den europeiske unions alminnelige budsjett, ha ansvaret for den operasjonelle driften av det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene. Forvaltningsmyndigheten skal i samarbeid med medlemsstatene sikre at best tilgjengelige teknologi ut fra en kostnads/nyttevurdering til enhver tid benyttes ved det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene.
2. Forvaltningsmyndigheten skal også ha ansvaret for følgende oppgaver i forbindelse med kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene:
 - a) tilsyn,
 - b) sikkerhet,
 - c) samordning av forbindelsene mellom medlemsstatene og leverandøren.
3. Kommisjonen skal ha ansvaret for alle andre oppgaver knyttet til kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene, særlig:
 - a) oppgaver i forbindelse med gjennomføringen av budsjettet,
 - b) anskaffelse og fornyelse,
 - c) kontraktforhold.
4. I en overgangsperiode inntil forvaltningsmyndigheten overtar ansvaret, skal Kommisjonen ha ansvaret for den operasjonelle driften av VIS. Kommisjonen kan i samsvar med rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansreglementet for De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett²³ delegere denne oppgaven og oppgaver i forbindelse med gjennomføringen av budsjettet til nasjonale offentlige organer i to forskjellige medlemsstater.
5. Hvert av de nasjonale offentlige organene om-

handlet i nr. 4 skal oppfylle følgende utvelgelseskriterier:

- a) det må kunne godtgjøre lang erfaring med drift av et stort informasjonssystem,
 - b) det må ha betydelig ekspertise med hensyn til de krav som gjelder for betjening og sikkerhet i et stort informasjonssystem,
 - c) det må ha tilstrekkelig personell med erfaring og med de nødvendige faglige og språklige kvalifikasjoner for å kunne samarbeide i et internasjonalt miljø som kreves for VIS,
 - d) det må ha en sikker og spesielt tilpasset infrastruktur som særlig kan fungere som back-up og garantere kontinuerlig drift av store IT-systemer, og
 - e) det må fungere i en administrativ kontekst som sikrer at oppgavene utføres tilfredsstillende og interessekonflikter unngås.
6. Før oppgaver delegeres i samsvar med nr. 4 og med jevnlig mellomrom deretter, skal Kommisjonen underrette Europaparlamentet og Rådet om vilkårene for delegeringen, delegeringens nøyaktige omfang og til hvilke organer oppgavene er delegert.
 7. Dersom Kommisjonen delegerer sitt ansvar i overgangsperioden i henhold til nr. 4, skal den påse at delegeringen ikke overskrider grensene fastsatt av det institusjonelle systemet i henhold til traktaten. Den skal særlig sikre at delegeringen ikke får negativ innvirkning på noen av mekanismene fastsatt i fellesskapsretten som tillater Domstolen, Revisjonsretten eller Det europeiske datatilsynet å føre effektiv kontroll.
 8. Den operasjonelle driften av VIS skal omfatte alle de oppgaver som er nødvendige for at VIS skal kunne fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken i samsvar med denne forordning, særlig vedlikeholdsarbeid og tekniske forbedringer som er nødvendige for å sikre at systemet fungerer på et tilfredsstillende operasjonelt kvalitetsnivå, særlig med hensyn til den tiden det tar for konsulatene å gjennomføre søk i den sentrale databasen, som må være kortest mulig.
 9. Med forbehold for artikkel 17 i vedtektene for tjenestemenn i De europeiske fellesskap fastsatt i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68²⁴, skal Forvaltningsmyndigheten anvende de relevante regler for taushetsplikt eller tilsvarende fortrolighetskrav for alle ansatte som skal arbeide med VIS-opplysninger. Denne plikten gjelder fortsatt etter at personene har sluttet

²³ EFT L 248 av 16.9.2002, s. 1. Sist endret ved forordning (EF) nr. 1525/2007 (EUT L 343 av 27.12.2007, s. 9).

²⁴ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1. Sist endret ved forordning (EF, Euratom) nr. 337/2007 (EUT L 90 av 30.3.2007, s. 1).

i sin stilling, ansettelsesforholdet er opphørt eller deres virksomhet er avsluttet.

Artikkel 27

Det sentrale visuminformasjonsystemets plassering

Det overordnede sentrale VIS, som ivaretar teknisk tilsyn og administrative funksjoner, skal ligge i Strasbourg (Frankrike) og et sentralt backup-VIS, som kan sikre alle funksjoner i det overordnede sentrale VIS i tilfelle systemsvikt, skal ligge i Sankt Johann im Pongau (Østerrike).

Artikkel 28

Forbindelsen med de nasjonale systemene

1. VIS skal knyttes til de nasjonale systemene i hver medlemsstat via det nasjonale grensesnittet i den aktuelle medlemsstat.
2. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal myndighet som skal sørge for at de kompetente myndigheter omhandlet i artikkel 6 nr. 1 og 2 har tilgang til VIS, og skal knytte denne nasjonale myndigheten til det nasjonale grensesnittet.
3. Hver medlemsstat skal følge automatiske prosedyrer for behandling av opplysninger.
4. Hver medlemsstat skal ha ansvar for:
 - a) utvikling av det nasjonale systemet og/eller tilpasning av dette til VIS i samsvar med artikkel 2 nr. 2 i beslutning 2004/512/EF,
 - b) organisering, forvaltning, drift og vedlikehold av det nasjonale systemet,
 - c) administrering av og ordninger for tilgang til VIS for behørig autorisert personell hos de kompetente nasjonale myndigheter i samsvar med denne forordning, samt utarbeidelse og regelmessig oppdatering av en oversikt over slikt personell og deres profiler,
 - d) kostnadene til det nasjonale systemet og kostnader for deres tilknytning til det nasjonale grensesnittet, herunder investeringer og driftkostnader for kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det nasjonale grensesnittet og det nasjonale systemet.
5. Personell ansatt hos myndighetene som har tilgang til VIS, skal gis hensiktsmessig opplæring i regler om datasikkerhet og personvern samt informeres om aktuelle lovovertridelser og sanksjoner før de får tillatelse til å behandle opplysninger som er lagret i VIS.

Artikkel 29

Ansvar for bruk av opplysninger

1. Hver medlemsstat skal sikre at opplysningene behandles på lovlig vis, og særlig at bare behørig autorisert personell har tilgang til opplysninger behandlet i VIS for å kunne gjennomføre sine oppgaver i samsvar med denne forordning. Den ansvarlige medlemsstaten skal særlig sikre at
 - a) opplysningene samles inn på lovlig vis,
 - b) opplysningene oversendes til VIS på lovlig vis,
 - c) opplysningene er korrekte og oppdaterte når de oversendes til VIS.
2. Forvaltningsmyndigheten skal sørge for at VIS drives i samsvar med denne forordning og dens gjennomføringsbestemmelser i henhold til artikkel 45 nr. 2. Forvaltningsmyndigheten skal særlig:
 - a) treffe de nødvendige tiltak for å garantere sikkerheten til det sentrale VIS og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene, med forbehold for hver enkelt medlemsstats ansvar,
 - b) sikre at bare behørig autorisert personell har tilgang til opplysninger behandlet i VIS med henblikk på gjennomføringen av Forvaltningsmyndighetens oppgaver i samsvar med denne forordning.
3. Forvaltningsmyndigheten skal underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de tiltak den treffer i henhold til nr. 2.

Artikkel 30

Oppbevaring av VIS-opplysninger i nasjonale registre

1. Opplysninger innhentet fra VIS kan oppbevares i nasjonale registre bare når det er nødvendig i en konkret sak i samsvar med formålene med VIS og relevante rettslige bestemmelser, herunder bestemmelser om personvern, og for et tidsrom som ikke er lengre enn det som er nødvendig i det enkelte tilfelle.
2. Nr. 1 berører ikke en medlemsstats rett til å oppbevare i sine nasjonale registre opplysninger som den selv har lagt inn i VIS.
3. Enhver bruk av opplysninger som ikke er i samsvar med nr. 1 og 2, skal anses som misbruk i henhold til hver enkelt medlemsstats nasjonale lovgivning.

Artikkel 31

Utlevering av opplysninger til tredjeland eller internasjonale organisasjoner

1. Opplysninger behandlet i VIS i henhold til denne forordning skal ikke overføres til eller stilles til rådighet for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon.
2. Som unntak fra nr. 1 kan opplysninger omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav a), b), c), k) og m) overføres til eller stilles til rådighet for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon oppført i vedlegget hvis det er nødvendig i enkelte tilfeller for å bevise tredjelandsborgeres identitet, herunder for tilbakesendelse, og bare når følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Kommisjonen har vedtatt en beslutning om at det aktuelle tredjeland har tilfredsstillende vern av personopplysninger i samsvar med artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF, eller det foreligger en gjeldende tilbaketakingsavtale mellom Fellesskapet og det aktuelle tredjeland, eller bestemmelsene i artikkel 26 nr. 1 d) i direktiv 95/46/EF får anvendelse.
 - b) Tredjelandet eller den internasjonale organisasjonen aksepterer å anvende opplysningene utelukkende for det formålet som de ble innhentet.
 - c) Opplysningene overføres eller stilles til rådighet i samsvar med de relevante fellesskapsbestemmelser, særlig tilbaketakingsavtaler og den nasjonale lovgivning i medlemsstaten som overførte eller stilte opplysningene til rådighet, herunder rettslige bestemmelser om datasikkerhet og personvern.
 - d) Den eller de medlemsstatene som har registrert opplysningene i VIS, har gitt samtykke.
3. Slik overføring av personopplysninger til tredjeland eller internasjonale organisasjoner skal ikke berøre de rettigheter som gjelder for flyktninger og personer som ber om internasjonal beskyttelse, særlig med hensyn til »non-refoulement».

Artikkel 32

Datasikkerhet

1. Den ansvarlige medlemsstat skal ivareta opplysningenes sikkerhet før og under oversendelsen til det nasjonale grensesnittet. Hver medlemsstat skal ivareta sikkerheten til de opplysningene den mottar fra VIS.
2. Hver medlemsstat skal iverksette de nødvendige tiltak når det gjelder sitt nasjonale system, herunder en sikkerhetsplan, for å:
 - a) beskytte opplysningene fysisk, bl.a. ved å utarbeide beredskapsplaner for å beskytte kritisk infrastruktur,
 - b) hindre at ikke-autoriserte personer får tilgang til nasjonale anlegg der medlemsstaten utfører operasjoner i samsvar med formålene med VIS (kontroll ved inngangen til anlegget),
 - c) hindre at datamedier kan leses, kopieres, endres eller fjernes av ikke-autoriserte personer (kontroll med datamedier),
 - d) hindre ikke-autorisert registrering av opplysninger og ikke-autorisert innsyn i, endring eller sletting av lagrede personopplysninger (kontroll med lagring),
 - e) hindre ikke-autorisert behandling av opplysninger i VIS og ikke-autorisert endring eller sletting av opplysninger som er behandlet i VIS (kontroll med innlegging av opplysninger),
 - f) sikre at autoriserte personer får tilgang bare til de opplysningene i VIS som deres autorisasjon omfatter, og bare ved hjelp av personlige og entydige brukeridentiteter og fortrolige tilgangsmetoder (tilgangskontroll),
 - g) sikre at alle myndigheter med tilgangsrett til VIS oppretter profiler som beskriver funksjonene og ansvarsområdene til personer som er autorisert til å få tilgang til, legge inn, oppdatere, slette og søke opplysninger, og at de på anmodning omgående stiller disse profilene til rådighet for de nasjonale tilsynsmyndigheter omhandlet i artikkel 41 (personalprofiler),
 - h) sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke myndigheter personopplysninger kan overføres til ved bruk av dataoverføringsutstyr (kontroll med overføring),
 - i) sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke opplysninger som er blitt behandlet i VIS, samt når, av hvem og for hvilket formål (registreringskontroll),
 - j) hindre ikke-autorisert lesing, kopiering, endring eller sletting av personopplysninger under overføring av personopplysninger til eller fra VIS eller transport av datamedier, særlig ved hjelp av hensiktsmessige krypteringsteknikker (transportkontroll),
 - k) overvåke at sikkerhetstiltakene omhandlet i dette nummer er effektive og iverksette de organisasjonsmessige tiltak som kreves for

internkontroll for å sikre at denne forordning etterleveres (egenkontroll).

3. Forvaltningsmyndigheten skal iverksette de nødvendige tiltak for å oppfylle målsetningene i nr. 2 med hensyn til driften av VIS, herunder innføring av en sikkerhetsplan.

Artikkel 33

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat som har lidt skade som følge av ulovlig behandling eller enhver annen handling som er uforenlig med denne forordning, har rett til erstatning fra den medlemsstaten som er ansvarlig for skaden. Den aktuelle medlemsstaten skal helt eller delvis fritas for erstatningsansvar dersom den kan bevise at den ikke er skyld i hendelsen som medførte skaden.
2. Dersom en medlemsstat ikke overholder sine forpliktelser i henhold til denne forordning og derved påfører VIS skade, skal vedkommende medlemsstat holdes ansvarlig for skaden, med mindre og i den utstrekning Forvaltningsmyndigheten eller en annen av medlemsstatene som deltar i VIS har unnlatt å iverksette rimelige tiltak for å forhindre skaden eller for å begrense skadens omfang.
3. Skadeerstatningskrav mot en medlemsstat som fremsettes etter nr. 1 og 2, skal behandles etter den saksøkte medlemsstatens nasjonale lovgivning.

Artikkel 34

Føring av registre

1. Hver medlemsstat og Forvaltningsmyndigheten skal føre registre over alle databehandlingsoperasjoner i VIS. Disse registrene skal vise formålet med tilgangen i henhold til artikkel 6 nr. 1 og artikkel 15-22, datoen og tidspunktet, type opplysninger som er oversendt i henhold til artikkel 9-14, type opplysninger som er anvendt ved søket i henhold til artikkel 15 nr. 2, artikkel 17, artikkel 18 nr. 1-3, artikkel 19 nr. 1, artikkel 20 nr. 1, artikkel 21 nr. 1 og artikkel 22 nr. 1 samt navnet på den myndigheten som har lagt inn eller hentet ut opplysningene. Dessuten skal hver medlemsstat føre registre over de personene som er behørig autorisert til å legge inn eller hente opplysningene.
2. Disse registrene kan bare brukes til personvernkontroll for å påse at behandlingen er lovlig og for å ivareta datasikkerheten. Registrene skal beskyttes med de nødvendige tiltak mot ik-

ke-autorisert tilgang og slettes etter en periode på ett år etter at lagringsperioden omhandlet i artikkel 23 nr. 1 er utløpt, hvis registrene ikke er nødvendige for kontrollprosedyrer som allerede pågår.

Artikkel 35

Egenkontroll

Medlemsstatene skal sikre at enhver myndighet som har rett til tilgang til opplysninger i VIS, iverksetter de tiltak som er nødvendige for å etterleve denne forordning, og ved behov samarbeider med den nasjonale tilsynsmyndigheten.

Artikkel 36

Sanksjoner

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at ethvert misbruk av opplysninger i VIS straffes med sanksjoner, herunder administrative og/eller strafferettslige sanksjoner, i samsvar med nasjonal lovgivning; sanksjonene skal være effektive, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Kapittel VI

Rettigheter og personverntilsyn

Artikkel 37

Rett til informasjon

1. Søkere og personer omhandlet i artikkel 9 nr. 4 bokstav f) skal motta følgende informasjon fra den ansvarlige medlemsstat:
 - a) identiteten til personen som er ansvarlig for behandlingen i henhold til artikkel 41 nr. 4 og denne personens kontaktopplysninger,
 - b) formålene med behandlingen av opplysningene i VIS,
 - c) kategorier mottakere som opplysningene formidles til, herunder myndighetene omhandlet i artikkel 3,
 - d) opplysningenes oppbevaringstid,
 - e) at innsamling av opplysningene er obligatorisk i forbindelse med behandlingen av søknaden,
 - f) at de berørte personer har rett til innsyn i opplysninger om seg selv og til å kreve at uriktige opplysninger om dem selv korrigeres og ulovlig lagrede opplysninger om dem selv slettes, herunder rett til å motta opplysninger om framgangsmåten for å utøve disse rettighetene samt kontaktopplysninger til de nasjonale tilsynsmyndighetene omhand-

let i artikkel 41 nr. 1 som skal behandle klager om vern av personopplysninger.

2. Opplysningene omhandlet i nr. 1 skal formidles skriftlig til søkeren når opplysningene fra søknadsskjemaet, fotografiet og fingeravtrykkene omhandlet i artikkel 9 nr. 4, 5 og 6 innsamles.
3. Opplysningene omhandlet i nr. 1 skal gis til personene nevnt i artikkel 9 nr. 4 bokstav f) på skjemaene som undertegnes av de personene som gir en bekreftelse på en invitasjon eller garanti-erklæring for søkerens innkvartering og levekostnader.

Dersom disse personene ikke har underskrevet et slikt skjema, skal opplysningene gis i samsvar med artikkel 11 i direktiv 95/46/EF.

Artikkel 38

Rett til innsyn i og korrigering og sletting av opplysninger

1. Uten at det berører plikten til å gi andre opplysninger i samsvar med artikkel 12 bokstav a) i direktiv 95/46/EF, har enhver person rett til å få meddelt opplysninger om seg selv som er registrert i VIS, og om hvilken medlemsstat som har oversendt dem til VIS. Slikt innsyn i opplysningene kan bare gis av en medlemsstat. Hver medlemsstat skal registrere alle anmodninger om slikt innsyn.
2. Enhver person kan be om at uriktige opplysninger om ham/henne korrigeres, og at opplysninger som er ulovlig registrert, slettes. Korrigeringen og slettingen skal utføres omgående av den ansvarlige medlemsstat i samsvar med medlemsstatens lover, forskrifter og prosedyrer.
3. Dersom anmodningen omhandlet i nr. 2 fremsettes i en annen medlemsstat enn den ansvarlige medlemsstat, skal myndighetene i medlemsstaten som mottok anmodningen, kontakte myndighetene i den ansvarlige medlemsstat innen 14 dager. Den ansvarlige medlemsstaten skal innen en måned kontrollere om opplysningene er riktige, og om behandlingen av opplysningene i VIS er lovlig.
4. Dersom det viser seg at opplysninger som er registrert i VIS, er uriktige eller ulovlig registrert, skal den ansvarlige medlemsstaten korrigere eller slette opplysningene i samsvar med artikkel 24 nr. 3. Den ansvarlige medlemsstaten skal omgående bekrefte skriftlig overfor vedkommende at den har iverksatt tiltak for å korrigere eller slette opplysningene om ham/henne.
5. Dersom den ansvarlige medlemsstaten ikke er enig i at opplysningene som er registrert i VIS, er ukorrekte eller ulovlig registrert, skal den

omgående forklare skriftlig for vedkommende hvorfor den ikke er villig til å korrigere eller slette opplysningene om ham/henne.

6. Den ansvarlige medlemsstaten skal også gi den berørte person informasjon som forklarer hvilke skritt vedkommende kan ta hvis han/hun ikke kan godta forklaringen som er gitt. Dette skal omfatte opplysninger om hvordan vedkommende kan inngi klage eller bringe saken inn for de kompetente myndigheter eller domstoler i den aktuelle medlemsstaten, og om eventuell bistand, herunder fra de nasjonale tilsynsmyndigheter omhandlet i artikkel 41 nr. 1, som er tilgjengelig i henhold den aktuelle medlemsstatens lover, forskrifter og prosedyrer.

Artikkel 39

Samarbeid for å sikre rettigheter i forbindelse med personvern

1. Medlemsstatene skal samarbeide aktivt for å håndheve rettighetene omhandlet i artikkel 38 nr. 2, 3 og 4.
2. I hver medlemsstat skal den nasjonale tilsynsmyndighet etter anmodning bistå og gi råd til berørte personer om hvordan de kan utøve sin rett til å få korrigert eller slettet opplysninger om seg selv i samsvar med artikkel 28 nr. 4 i direktiv 95/46/EF.
3. Den nasjonale tilsynsmyndighet i den ansvarlige medlemsstaten som har oversendt opplysningene, og de nasjonale tilsynsmyndigheter i de medlemsstatene der anmodningen er frem satt, skal samarbeide for dette formål.

Artikkel 40

Rettsmidler

1. I hver medlemsstat skal enhver person ha rett til å inngi klage eller bringe saken inn for de kompetente myndigheter eller domstoler i den aktuelle medlemsstaten dersom vedkommende nektes rett til innsyn eller rett til å få korrigert eller slettet opplysninger om seg selv i samsvar med artikkel 38 nr. 1 og 2.
2. Bistanden fra de nasjonale tilsynsmyndighetenes omhandlet i artikkel 39 nr. 2 skal være tilgjengelig under hele saksgangen.

Artikkel 41

Tilsyn utøvet av den nasjonale tilsynsmyndighet

1. Den eller de myndighetene som er utpekt i hver medlemsstat og som er tillagt fullmaktene om-

- handlet i artikkel 28 i direktiv 95/46/EF (den nasjonale tilsynsmyndighet), skal på en uavhengig måte kontrollere at den aktuelle medlemsstatens behandling av personopplysninger i henhold til artikkel 5 nr. 1, herunder oversendelse til og fra VIS, foregår på lovlig vis.
2. Den nasjonale tilsynsmyndighet skal sørge for at det minst hvert fjerde år foretas en revisjon av behandlingen av opplysninger i det nasjonale systemet i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarter.
 3. Medlemsstatene skal sikre at deres nasjonale tilsynsmyndighet har tilstrekkelige midler til å utføre de oppgavene den er pålagt i henhold til denne forordning.
 4. Når det gjelder behandling av personopplysninger i VIS, skal hver medlemsstat utpeke den myndighet som skal betraktes som den behandlingsansvarlige i henhold til artikkel 2 bokstav d) i direktiv 95/46/EF, og som skal ha det sentrale ansvaret for denne medlemsstatens behandling av opplysninger. Hver medlemsstat skal oversende Kommisjonen opplysninger om denne myndigheten.
 5. Hver medlemsstat skal oversende alle de opplysninger som de nasjonale tilsynsmyndighetene ber om, herunder særlig opplysninger om de aktiviteter som gjennomføres i samsvar med artikkel 28 og 29 nr. 1, gi de nasjonale tilsynsmyndighetene tilgang til oversiktene omhandlet i artikkel 28 nr. 4 bokstav c) og sine registre omhandlet i artikkel 34 og gi de nasjonale tilsynsmyndighetene tilgang til alle sine lokaler til enhver tid.
3. Forvaltningsmyndigheten skal oversende de opplysninger som Det europeiske datatilsynet anmoder om, gi den tilgang til alle dokumenter og til Forvaltningsmyndighetens registre omhandlet i artikkel 34 nr. 1 og gi den tilgang til alle sine lokaler til enhver tid.

Artikkel 43

Samarbeidet mellom de nasjonale tilsynsmyndighetene og Det europeiske datatilsynet

1. De nasjonale tilsynsmyndighetene og Det europeiske datatilsynet skal, innenfor rammen av sine respektive fullmakter, samarbeide aktivt innenfor sine ansvarsområder og sørge for et samordnet tilsyn med VIS og de nasjonale systemene.
2. De skal, innenfor rammen av sine respektive fullmakter, utveksle relevante opplysninger, bistå hverandre med å gjennomføre revisjoner og inspeksjoner, utrede vanskeligheter med fortolkningen eller anvendelsen av denne forordning, granske problemer knyttet til utøvelsen av uavhengig tilsyn eller den registrertes rettigheter, utarbeide harmoniserte forslag til felles løsninger på eventuelle problemer og skal, ved behov, fremme bevisstheten om rettigheter i spørsmål om personvern.
3. De nasjonale tilsynsmyndighetene og Det europeiske datatilsynet skal møtes for dette formålet minst to ganger i året. Utgifter og tjenester i forbindelse med disse møtene skal dekkes av Det europeiske datatilsynet. Forretningsordenen skal vedtas på det første møtet. Øvrige arbeidsmetoder skal utvikles i fellesskap etter behov.
4. En felles virksomhetsrapport skal oversendes til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Forvaltningsmyndigheten annethvert år. Rapporten skal omfatte et kapittel om hver medlemsstat, som utarbeides av den aktuelle medlemsstatens nasjonale tilsynsmyndighet.

Artikkel 42

Tilsyn utøvet av Det europeiske datatilsynet

1. Det europeiske datatilsynet skal kontrollere at Forvaltningsmyndighetens behandling av personopplysninger skjer i samsvar med denne forordning. Oppgavene og fullmaktene omhandlet i artikkel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001 får tilsvarende anvendelse.
2. Det europeiske datatilsynet skal sikre at det minst hvert fjerde år foretas en revisjon av forvaltningsmyndighetens behandling av personopplysninger i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarter. Revisjonsrapporten oversendes til Europaparlamentet, Rådet, Forvaltningsmyndigheten, Kommisjonen og de nasjonale tilsynsmyndighetene. Forvaltningsmyndigheten skal ha mulighet til å fremsette merknader før rapporten vedtas.

Artikkel 44

Personvern i overgangsperioden

Dersom Kommisjonen delegerer sitt ansvar til et annet organ i overgangsperioden i samsvar med artikkel 26 nr. 4, skal den sikre at Det europeiske datatilsynet har rett og mulighet til å utføre sine oppgaver fullt ut, herunder mulighet til å utføre kontroll på stedet eller utøve enhver annen fullmakt som er tillagt Det europeiske datatilsynet i henhold til artikkel 47 i forordning (EF) nr. 45/2001.

Kapittel VII

Sluttbestemmelser

Artikkel 45

Kommisjonens gjennomføring

1. Det sentrale VIS, det nasjonale grensesnittet i hver medlemsstat og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene, herunder funksjonene for behandling av biometriske data nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav c), skal gjennomføres av Kommisjonen snarest mulig etter at denne forordning er trådt i kraft.
2. De tiltak som er nødvendige for den tekniske gjennomføring av det sentrale VIS, de nasjonale grensesnittene og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene, skal vedtas etter prosedyren i artikkel 49 nr. 2, særlig med henblikk på:
 - a) å legge inn opplysninger og lenke sammen søknadsmapper i samsvar med artikkel 8,
 - b) å få tilgang til opplysningene i samsvar med artikkel 15 og artikkel 17-22,
 - c) å endre og slette opplysninger og slette opplysninger før tiden i samsvar med artikkel 23-25,
 - d) å føre og få tilgang til registrene i samsvar med artikkel 34,
 - e) konsultasjonsmekanismen og prosedyren i artikkel 16.

Artikkel 46

Integrering av de tekniske funksjonene i Schengens konsultasjonsnett

Konsultasjonsmekanismen nevnt i artikkel 16 skal erstatte Schengens konsultasjonsnett fra datoen fastsatt etter prosedyren i artikkel 49 nr. 3 etter at alle medlemsstater som anvender Schengens konsultasjonsnett på den dato denne forordningen trer i kraft, har meddelt at de har iverksatt de tekniske og juridiske tiltak for å kunne anvende VIS for konsultasjon mellom de sentrale visummyndigheter om visumsøknader, i samsvar med Schengen-konsensjonens artikkel 17 nr. 2.

Artikkel 47

Overføringsstart

Hver medlemsstat skal meddele Kommisjonen at den har iverksatt de nødvendige tekniske og juridiske tiltak for å oversende opplysningene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 til det sentrale VIS via det nasjonale grensesnittet.

Artikkel 48

Driftsstart

1. Kommisjonen skal fastsette datoen for driftsstart i VIS når:
 - a) tiltakene omhandlet i artikkel 45 nr. 2 er vedtatt,
 - b) Kommisjonen har gitt melding om vellykket fullføring av en omfattende test av VIS, utført av Kommisjonen sammen med medlemsstatene,
 - c) medlemsstatene, etter at de tekniske tiltakene er godkjent, har meddelt Kommisjonen at de har iverksatt de nødvendige tekniske og juridiske tiltak for å samle inn og overføre opplysningene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 til VIS, for alle søknadsmapper i den første region, fastsatt i samsvar med nr. 3, herunder tiltak for innsamling og/eller overføring av opplysninger på vegne av en annen medlemsstat.
2. Kommisjonen skal meddele Europaparlamentet resultatene av testen utført i samsvar med nr. 1 bokstav b).
3. I alle andre regioner skal Kommisjonen fastsette fra hvilken dato overføring av opplysningene i artikkel 5 nr. 1 blir obligatorisk, når medlemsstatene har meddelt Kommisjonen at de har iverksatt de nødvendige tekniske og juridiske tiltak for å samle inn og overføre opplysningene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 til VIS for alle søknader i den aktuelle region, herunder tiltak for innsamling og/eller overføring av opplysninger på vegne av en annen medlemsstat. Før denne dato kan den enkelte medlemsstat iverksette driften i disse regionene så snart den har meddelt Kommisjonen at den har iverksatt de nødvendige tekniske og juridiske tiltak for å samle inn og overføre til VIS minimum de opplysninger som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) og b).
4. Regionene omhandlet i nr. 1 og 3 skal fastsettes etter prosedyren nevnt i artikkel 49 nr. 3. Kriteriene for hvilke regioner som skal fastsettes, skal være risikoen for ulovlig innvandring, trusler mot medlemsstatenes indre sikkerhet og hvorvidt det praktisk lar seg gjøre å samle inn biometriske data fra alle steder i den aktuelle regionen.
5. Kommisjonen skal offentliggjøre datoene for driftsstart i hver region i Den europeiske unions tidende.
6. Ingen medlemsstat kan innhente opplysninger som er overført til VIS av andre medlemsstater

før den selv eller en annen medlemsstat som representerer denne medlemsstaten, begynner å legge inn opplysninger i samsvar med nr. 1 og 3.

Artikkel 49

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen opprettet ved artikkel 51 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 av 20. desember 2006 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen-informasjonsystemet (SIS II)²⁵.

2. Når det vises til dette nummer, skal artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF komme til anvendelse.

Perioden i artikkel 4 nr. 3 i beslutning 1999/468/EF skal være to måneder.

3. Når det vises til dette nummer, skal artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF komme til anvendelse.

Perioden i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være to måneder.

Artikkel 50

Overvåking og evaluering

1. Forvaltningsmyndigheten skal sørge for at det etableres prosedyrer for å overvåke hvordan VIS fungerer i forhold til de mål som er fastlagt for resultater, kostnadseffektivitet, sikkerhet og tjenestenes kvalitet.
2. Forvaltningsmyndigheten skal ha tilgang til de opplysninger om behandlingsprosessene i VIS som er nødvendige for det tekniske vedlikeholdet.
3. To år etter at VIS er satt i drift og deretter annethvert år skal Forvaltningsmyndigheten legge fram for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om hvordan VIS fungerer teknisk, herunder dens sikkerhet.
4. Tre år etter at VIS er satt i drift og deretter hvert fjerde år skal Kommisjonen utarbeide en samlet evaluering av VIS. Denne samlede evalueringen skal omfatte en gjennomgang av resultatene som er oppnådd i forhold til målene, og en vurdering av om de grunnleggende prinsipper fortsatt er gyldige, av anvendelse av denne forordning med hensyn til VIS, sikkerheten i forbindelse med VIS, anvendelsen av bestemmelsene i artikkel 31 og eventuelle konsekvenser for den

fremtidige driften. Kommisjonen skal oversende evalueringen til Europaparlamentet og Rådet.

5. Innen utgangen av de periodene som er nevnt i artikkel 18 nr. 2, skal Kommisjonen avlegge rapport om de tekniske fremskritt som er gjort når det gjelder bruk av fingeravtrykk på de ytre grenser og hvilken innvirkning det har på tiden det tar ved søk med visumetikettens nummer kombinert med verifisering av visuminnehaverens fingeravtrykk, herunder om den forventede tiden et slikt søk tar medfører urimelig lang ventetid på grenseovergangsstedene. Kommisjonen skal oversende evalueringen til Europaparlamentet og Rådet. Europaparlamentet eller Rådet kan på grunnlag av evalueringen oppfordre Kommisjonen til å legge fram forslag til hensiktsmessige endringer av denne forordning om nødvendig.
6. Medlemsstatene skal gi Forvaltningsmyndigheten og Kommisjonen den informasjon som de trenger for å utarbeide rapportene nevnt i nr. 3, 4 og 5 c.
7. Forvaltningsmyndigheten skal gi Kommisjonen den informasjon som den trenger for å foreta de samlede evalueringer omhandlet i nr. 4.
8. I overgangsperioden inntil Forvaltningsmyndigheten innleder sin virksomhet, skal Kommisjonen være ansvarlig for å utarbeide og legge fram rapportene omhandlet i nr. 3.

Artikkel 51

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning trer i kraft den tjuende dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Forordningen får anvendelse fra datoen omhandlet i artikkel 48 nr. 1.
3. Artikkel 26, 27, 32 og 45, artikkel 48 nr. 1, 2 og 4 og artikkel 49 skal anvendes fra 2. september 2008.
4. I overgangsperioden omhandlet i artikkel 26 nr. 4 skal henvisninger til Forvaltningsmyndigheten i denne forordning betraktes som henvisninger til Kommisjonen.

²⁵ EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4.

Om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (forordning (EF) 767/2008 om Visa Information System (VIS), og rådsbeslutning 2008/633 om tilgang til VIS for utpekte myndigheter og Europol)

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Utferdiget i Strasbourg, 9. juli 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. Pöttering

President

For Rådet

J.-P. Jouyet

Formann

Vedlegg

Liste over internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 31 nr. 2

1. FN-organisasjoner (f.eks. UNHCR)
2. Den internasjonale organisasjon for migrasjon (IOM)
3. Den internasjonale Røde Kors-komiteen

Vedlegg 2

Rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om tilgang til søk i visuminformasjonssystemet (VIS) for de myndigheter medlemsstatene har utpekt og for Europol med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –
under henvisning til traktaten om Den europeiske union, særlig artikkel 30 nr. 1 bokstav b) og artikkel 34 nr. 2 bokstav c),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,
under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet, og

ut fra følgende betraktninger:

1. Gjennom rådsvedtak 2004/512/EF av 8. juni 2004 om innføring av visuminformasjonssystemet (VIS)¹ ble VIS innført som et system for utveksling av visumopplysninger mellom medlemsstatene. Innføringen av VIS utgjør et av de viktigste initiativ innenfor Den europeiske unions politiske målsetninger om å innføre et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet. VIS bør ha som formål å forbedre gjennomføringen av den felles visumpolitikk og bør også bidra til den indre sikkerhet og i kampen mot terrorisme under klart definerte og kontrollerte forhold.
2. Under møtet 7. mars 2005 vedtok Rådet konklusjoner der det fastslås at «for å nå fullt ut målet om å bedre den indre sikkerhet og kampen mot terrorisme, bør de myndighetene i medlemsstatene som har ansvaret for den indre sikkerhet sikres tilgang til VIS i forbindelse med utføringen av sine oppgaver for å forebygge, avdekke og etterforske straffbare handlinger, herunder terrorhandlinger eller terrortrusler» «idet bestemmelsene om vern av personopplysninger strengt overholdes».
3. I kampen mot terrorisme og annen alvorlig kriminalitet er det vesentlig at de ansvarlige tjenester har så fullstendig og oppdaterte informasjon som mulig på sine respektive områder. De kompetente nasjonale tjenester i medlemsstatene trenger informasjon hvis de skal kunne utføre sine oppgaver. Opplysningene i VIS kan være nødvendige for å forebygge og bekjempe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og de bør derfor være tilgjengelige for de utpekte myndigheter slik at de kan foreta søk på de vilkår som er fastsatt i denne beslutning.
4. Det europeiske råd har dessuten erklært at Europol spiller en nøkkelrolle i samarbeidet mellom medlemsstatenes myndigheter når det gjelder etterforskning av kriminalitet på tvers av landegrensene ved at de støtter opp om forebygging, analyser og etterforskning av kriminalitet i hele EU. Europol bør derfor også ha tilgang til VIS-opplysninger innenfor rammen av sine oppgaver og i samsvar med konvensjonen av 26. juli 1995 om opprettelse av en europeisk politienhet².
5. Denne beslutning supplerer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen)³ ettersom den gir rettslig hjemmel innenfor rammen av avdeling VI i traktaten om Den europeiske union for tilgang til VIS for de utpekte myndigheter og for Europol.
6. Det er nødvendig å utpeke de kompetente myndigheter i medlemsstatene samt de sentrale tilkoplingspunktene der tilgangen skjer, samt å føre en liste over de driftsenhetene innenfor de

¹ EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5.

² EFT C 316 av 27.11.1995, s. 2. Sist endret ved protokoll om endring av konvensjonen (EUT C 2 av 6.1.2004, s. 3).

³ Se side 60 i denne EUT.

utpekte myndigheter som er innvilget tilgang til VIS med det bestemte formål å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger omhandlet i Rådets rammebeslutning 2002/584/JIS av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre og om prosedyren for overlevering mellom medlemsstatene⁴. Det er avgjørende å sikre at behørig autorisert personell med tilgangsrett til VIS er begrenset til personer som «har behov for å vite», og som har den nødvendige kjennskap til regler om datasikkerhet og personvern.

7. Anmodninger om tilgang til VIS bør fremsettes av driftsenhetene innenfor de utpekte myndigheter til de sentrale tilkoplingspunktene. De sentrale tilkoplingspunktene bør deretter behandle anmodningene om tilgang til VIS etter å ha kontrollert om alle vilkårene for tilgang er oppfylt. I særlige presserende unntakstilfeller bør de sentrale tilkoplingspunktene behandle anmodningen omgående og utføre kontrollen først i etterkant.
8. For å beskytte personopplysninger og spesielt utelukke rutinemessig tilgang, bør behandling av VIS-opplysninger bare skje etter vurdering av hvert enkelt tilfelle. Et slikt særtilfelle foreligger når tilgangen til søk har sammenheng med en bestemt hendelse eller fare forbundet med en alvorlig forbrytelse eller én eller flere bestemte personer når det er skjellig grunn til å anta at vedkommende vil begå eller har begått en terrorhandling eller en annen alvorlig forbrytelse eller at vedkommende har forbindelse med en slik person eller slike personer. De utpekte myndigheter og Europol bør derfor bare søke etter opplysninger i VIS når de har rimelig grunn til å anta at et slikt søk vil gi opplysninger som vil bidra i vesentlig grad til å forebygge, avdekke eller etterforske alvorlige forbrytelser.
9. Når forslaget til rammebeslutning om vern av personopplysninger som behandles innenfor rammen av politisamarbeid og rettslig samarbeid i straffesaker, er trådt i kraft, bør det gjelde for personopplysninger som behandles i henhold til denne beslutning. Inntil bestemmelsene i rammebeslutningen får anvendelse og for å supplere dem, må det imidlertid fastsettes egne bestemmelser for å sikre nødvendig personvern. Hver enkelt medlemsstat bør garantere et tilstrekkelig personvern i sin nasjonale lovgivning på et nivå som minst tilsvare det som følger av Europarådets konvensjon av 28. januar

1981 om personvern i forbindelse med elektronisk behandling av personopplysninger og tilsvarende rettspraksis i henhold til artikkel 8 i konvensjonen om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter og, for de medlemsstatene som har ratifisert den, tilleggsprotokollen av 8. november 2001 til nevnte konvensjon, og bør ta hensyn til Europarådets ministerkomités anbefaling R(87) 15 av 17. september 1987 som regulerer politiets bruk av personopplysninger.

10. Det bør med jevne mellomrom evalueres om anvendelsen av denne beslutning overvåkes effektivt.
11. Ettersom målene med denne beslutning, dvs. å fastlegge forpliktelser og vilkår for tilgang til søk i VIS for de utpekte myndigheter i medlemsstatene og for Europol, ikke i tilstrekkelig grad kan oppfylles av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Rådet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet omhandlet i artikkel 2 i traktaten om Den europeiske union og definert i artikkel 5 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet nedfelt nevnte artikkel, går denne beslutning ikke lenger enn det som er nødvendig for nå disse målene.
12. I samsvar med artikkel 47 i traktaten om Den europeiske union berører denne beslutning ikke Det europeiske fellesskaps kompetanseområder, særlig de som er fastsatt i forordning (EF) nr. 767/2008 og europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁵.
13. Denne beslutning utgjør en videreutvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket⁶. Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne beslutning og den er derfor ikke bindende for Det forente kongerike og får ikke anvendelse der.
14. Denne beslutning utgjør en videreutvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som

⁴ EFT L 190 av 18.7.2002, s. 1.

⁵ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁶ EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket⁷. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne beslutning og den er derfor ikke bindende for Irland og får ikke anvendelse der.

15. I samsvar med Rådets rammebeslutning 2006/960/JIS av 18. desember 2006 om forenkling av utvekslingen av opplysninger og etterretning mellom medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheter⁸ kan opplysninger i VIS imidlertid videreformidles til Det forente kongerike og Irland av de kompetente myndigheter i de medlemsstatene hvis utpekte myndigheter har tilgang til VIS i henhold til denne beslutning. Opplysninger i Det forente kongerikes og Irlands nasjonale visumregistre kan videreformidles til de kompetente rettshåndhevende myndigheter i de øvrige medlemsstatene. Enhver form for direkte tilgang for Det forente kongerikes og Irlands sentrale myndigheter vil, med deres nåværende deltakelse i Schengen-regelverket, kreve en avtale mellom Fellesskapet og disse medlemsstatene som sannsynligvis må suppleres med andre regler som presiserer vilkårene og fremgangsmåten for slik tilgang.
16. Med hensyn til Island og Norge utgjør denne beslutning, med unntak av artikkel 7, en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket⁹ som faller inn under området omhandlet i artikkel 1 bokstav B i rådsbeslutning 1999/437/EF¹⁰ om visse gjennomføringsbestemmelser til nevnte avtale.
17. Med hensyn til Sveits utgjør denne beslutning, med unntak av artikkel 7, en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen inngått mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om denne statens tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket, som faller inn under området omhandlet i artikkel 1 bokstav B i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt

med artikkel 4 nr. 1 rådsbeslutning 2004/849/EF¹¹.

18. Denne beslutning utgjør, med unntak av artikkel 6, en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003 og artikkel 4 nr. 2, i tiltredelsesakten av 2005.
19. Denne beslutning respekterer de grunnleggende rettigheter og overholder de prinsipper som særlig avspeiles i Den europeiske unions charter om grunnleggende rettigheter –

VEDTATT FØLGENDE BESLUTNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

Denne beslutning fastsetter vilkårene for at de utpekte myndigheter i medlemsstatene og Den europeiske politienhet (Europol) kan få tilgang til å søke i visuminformasjonssystemet (VIS) med henblikk på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne beslutning betyr:
- a) «visuminformasjonssystemet (VIS)»: visuminformasjonssystemet innført ved beslutning 2004/512/EF,
 - b) «Europol»: Den europeiske politienhet opprettet ved konvensjonen om opprettelse av en europeisk politienhet («Europol-konvensjonen») av 26. juli 1995.
 - c) «terrorhandlinger»: straffbare handlinger i henhold til nasjonal lovgivning som tilsvarer eller er likestilt med lovbruddene i artikkel 1 til 4 i Rådets rammebeslutning 2002/475/JIS av 13. juni 2002 om bekjempelse av terrorisme¹²,
 - d) «alvorlige straffbare handlinger»: de former for kriminalitet som tilsvarer eller er likestilt med lovbruddene omhandlet i artikkel 2 nr. 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS,

⁷ EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20.

⁸ EUT L 386 av 18.12.2006, s. 89.

⁹ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹⁰ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

¹¹ Rådsbeslutning 2004/849/EF av 25. oktober 2004 om undertegning på Den europeiske unions vegne og midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om denne statens tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 368 av 15.12.2004, s. 26).

¹² EFT L 164 av 22.6.2002, s. 3.

- e) «utpekte myndigheter»: myndigheter som har ansvaret for å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare handlinger, og som er utpekt av medlemsstatene i henhold til artikkel 3.
2. Definisjonene i forordning (EF) nr. 767/2008 får likeledes anvendelse.

Artikkel 3

Utpekte myndigheter og sentrale tilkoplingspunkter

1. Medlemsstatene skal utpeke myndighetene nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav e) som er innvilget tilgang til VIS-opplysninger i henhold til denne beslutning.
2. Hver medlemsstat skal føre en liste over de utpekte myndigheter. Senest 2. desember 2008 skal hver medlemsstat i en erklæring underrette Kommisjonen og Rådssekretariatet om sine utpekte myndigheter og kan når som helst endre sin erklæring eller erstatte den med en annen.
3. Hver medlemsstat skal utpeke det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er) der tilgangen finner sted. Medlemsstatene kan utpeke flere sentrale tilkoplingspunkter som avspeiler deres organisatoriske og administrative struktur i samsvar med deres forfatningsmessige eller rettslige krav. Senest 2. desember 2008 skal hver medlemsstat i en erklæring underrette Kommisjonen og Rådssekretariatet om sitt/sine sentrale tilkoplingspunkt(er) og kan når som helst endre sin erklæring eller erstatte den med en annen.
4. Kommisjonen skal offentliggjøre erklæringene nevnt i nr. 2 og 3 i Den europeiske unions tiden-de.
5. På nasjonalt plan skal hver medlemsstat føre en liste over de driftsenhetene innenfor de utpekte myndigheter som er innvilget tilgang til VIS gjennom det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er).
6. Kun behørig autorisert personell i driftsenhetene og i det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er) skal gis tilgang til VIS i samsvar med artikkel 4.

Artikkel 4

Prosedyre for tilgang til VIS

1. Dersom vilkårene i artikkel 5 er oppfylt, skal driftsenhetene omhandlet i artikkel 3 nr. 5 fremsette en begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning om tilgang til VIS til de sentrale tilkop-

lingspunktene omhandlet i artikkel 3 nr. 3. Når det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er) mottar en anmodning om tilgang skal det/de kontrollere om vilkårene for tilgang omhandlet i artikkel 5 er oppfylt. Hvis alle vilkårene for tilgang er oppfylt, skal det behørig autoriserte personell i det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er) behandle anmodningene. De VIS-opplysningene som det gis tilgang til, skal oversendes til driftsenhetene omhandlet i artikkel 3 nr. 5 på en måte som ikke setter opplysningens sikkerhet i fare.

2. I presserende unntakstilfeller kan det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er) motta skriftlige, elektroniske eller muntlige anmodninger. I slike tilfeller skal det eller de sentrale tilkoplingspunkt(er) straks behandle anmodningen og først i etterkant kontrollere om alle vilkårene i artikkel 5 er oppfylt, herunder også om det forelå et presserende unntakstilfelle. Kontrollen i etterkant skal finne sted uten unødig opphold etter at anmodningen er behandlet.

Artikkel 5

Vilkår for tilgang til VIS-opplysninger for de utpekte myndigheter i medlemsstatene

1. De utpekte myndigheter skal gis tilgang til søk i VIS innenfor deres myndighetsområde dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) tilgangen til søk må være nødvendig for å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare handlinger.
 - b) tilgangen til søk må være nødvendig i et bestemt tilfelle.
 - c) det er rimelig grunn til å anta at søk i VIS-opplysningene vil bidra i vesentlig grad til å forebygge, avdekke eller etterforske de aktuelle straffbare handlingene.
2. Søk i VIS skal begrenses til søk med en av følgende VIS-opplysninger i søknadsmappen:
 - a) etternavn, fødenavn (tidligere etternavn), fornavn, kjønn, fødselsdato, fødested og fødeland,
 - b) nåværende nasjonalitet og nasjonalitet ved fødselen,
 - c) reisedokumentets type og nummer, utstedende myndighet, utstedelsesdato og utløpsdato,
 - d) hovedbestemmelsessted og det planlagte oppholdets varighet,
 - e) formålet med reisen,
 - f) planlagt ankomst- og avreisedato,

- g) første grense for den planlagte innreisen eller starten på den planlagte transitttruten,
 - h) bosted,
 - i) fingeravtrykk,
 - j) type visum og visumetikettens nummer,
 - k) opplysninger om personen som har utstedt en invitasjon og/eller som har påtatt seg å dekke levekostnadene under oppholdet.
3. Ved treff under søk i VIS skal det gis tilgang til alle opplysninger angitt i nr. 2 samt til
- a) alle andre opplysninger på søknadsskjemaet,
 - b) fotografier,
 - c) opplysninger som er registrert om visum som er utstedt, avslått, annullert, inndratt eller forlenget.

Artikkel 6

Vilkår for tilgang til VIS-opplysninger for de utpekte myndigheter i en medlemsstat der forordning (EF) nr. 767/2008 ennå ikke er trådt i kraft

1. De utpekte myndigheter i en medlemsstat der forordning (EF) nr. 767/2008 ennå ikke er trådt i kraft, skal ha tilgang til søk i VIS innenfor sitt myndighetsområde og:
 - a) på de samme vilkårene som er angitt i artikkel 5 nr. 1 og
 - b) etter en begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning til en utpekt myndighet i en medlemsstat der forordning (EF) nr. 767/2008 anvendes; den aktuelle myndighet anmoder deretter det eller de nasjonale sentrale tilkoplingspunkt(er) om å foreta søk i VIS.
2. En medlemsstat der forordning (EF) nr. 767/2008 ennå ikke er trådt i kraft, skal stille sine visumopplysninger til rådighet for de medlemsstatene der forordning (EF) nr. 767/2008 anvendes, etter å ha oversendt en begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning, forutsatt at vilkårene i artikkel 5 nr. 1 er oppfylt.
3. Artikkel 8 nr. 1 og nr. 3-6, artikkel 9 nr. 1, artikkel 10 nr. 1 og 3, artikkel 12 og artikkel 13 nr. 1 og 3 får tilsvarende anvendelse.

Artikkel 7

Vilkår for tilgang til VIS-opplysninger for Europol

1. Europol skal gis tilgang til søk i VIS innenfor rammen av sitt mandat og:
 - a) når det er nødvendig for at Europol skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til Europol-konvensjonens artikkel 3 nr. 1 punkt 2

samt de spesifikke analysene omhandlet i artikkel 10 i nevnte konvensjon eller

- b) når det er nødvendig for at Europol skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til Europol-konvensjonens artikkel 3 nr. 1 punkt 2 og for å gjennomføre en analyse av generell og strategisk karakter som omhandlet i Europol-konvensjonens artikkel 10, forutsatt at Europol anonymiserer VIS-opplysningene før slik behandling, og at opplysningene oppbevares i en form som ikke lenger gjør det mulig å identifisere de registrerte personene.
2. Artikkel 5 nr. 2 og 3 i denne beslutning får tilsvarende anvendelse.
 3. Europol skal for formålet i denne beslutning utpeke en spesialenhet med behørig autoriserte Europol-ansatte som skal fungere som det sentrale tilkoplingspunkt for søk i VIS.
 4. Behandling av opplysninger som Europol har innhentet gjennom tilgang til VIS, krever samtykke fra den medlemsstaten som har lagt inn dataene i VIS. Dette samtykket skal innhentes via Europol's nasjonale enhet i den aktuelle medlemsstaten.

Artikkel 8

Vern av personopplysninger

1. Behandling av personopplysninger innhentet etter denne beslutning skal skje etter følgende regler og i samsvar med den nasjonale lovgivningen i medlemsstaten som innhenter opplysninger. Når det gjelder behandling av personopplysninger innhentet i henhold til denne beslutning, skal hver medlemsstat sørge for et tilstrekkelig personvern i sin nasjonale lovgivning som minst tilsvarer det nivå som følger av Europarådets konvensjon av 28. januar 1981 om personvern i forbindelse med elektronisk behandling av personopplysninger og, for de medlemsstatene som har ratifisert den, tilleggsprotokollen av 8. november 2001 til nevnte konvensjon, og skal ta hensyn til Europarådets ministerkomité's anbefaling R(87) 15 av 17. september 1987 om politiets bruk av personopplysninger.
2. Europol's behandling av personopplysninger i henhold til denne beslutning skal være i samsvar med Europol-konvensjonen og dens gjennomføringsbestemmelser, og skal overvåkes av det uavhengige felles kontrollorgan opprettet ved konvensjonens artikkel 24.
3. Personopplysninger som innhentes fra VIS i henhold til denne beslutning, skal bare behandles med henblikk på å forebygge, avdekke, et-

terforske og rettsforfølge terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger.

4. Personopplysninger som innhentes fra VIS i henhold til denne beslutning, kan ikke overføres eller stilles til rådighet for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon. I presserende unntakstilfeller kan slike opplysninger imidlertid overføres eller stilles til rådighet for et tredjeland eller en internasjonal institusjon utelukkende med det formål å forebygge og avdekke terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger og på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 5 nr. 1 i denne beslutning, forutsatt at medlemsstaten som har lagt inn dataene i VIS samtykker og at det skjer i samsvar med den nasjonale lovgivningen i den medlemsstaten som overfører dataene eller stiller dem til rådighet. Medlemsstatene skal i samsvar med nasjonal lovgivning sikre at det føres registre over slike overføringer, og at disse på anmodning stilles til rådighet for nasjonale datatilsynsmyndigheter. Overføring av opplysninger som foretas av medlemsstaten som har lagt inn opplysningene i VIS i samsvar med forordning (EF) nr. 767/2008, skal være underlagt denne medlemsstatens nasjonale lovgivning.
5. Det eller de kompetente organer som i samsvar med den nasjonale lovgivning har til oppgave å føre tilsyn med behandlingen av personopplysninger hos myndighetene som er utpekt i henhold til denne beslutning, skal overvåke lovligheten av behandlingen av personopplysninger i henhold til denne beslutning. Medlemsstatene skal sikre at disse organene har tilstrekkelige midler til å utføre oppgavene som de er tillagt i henhold til denne beslutning.
6. Organene nevnt i nr. 5 skal påse at det minst hvert fjerde år foretas en revisjon av behandlingen av personopplysninger etter denne beslutning, i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder der det er relevant.
7. Medlemsstatene og Europol skal påse at det eller de kompetente organ(er) nevnt i nr. 2 og 5 mottar de opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med denne artikkel.
8. Personell ansatt hos myndighetene som har tilgang til VIS, skal gis hensiktsmessig opplæring i regler om datasikkerhet og personvern samt informeres om aktuelle lovovertrедelser og sanksjoner før de får tillatelse til å behandle opplysninger som er lagret i VIS.

Artikkel 9

Datasikkerhet

1. Den ansvarlige medlemsstat skal ivareta opplysningenes sikkerhet ved oversendelse til og motakelse hos de utpekte myndigheter.
2. Hver medlemsstat skal iverksette de nødvendige sikkerhetstiltak for opplysninger som innhentes i VIS i henhold til denne beslutning, og som deretter lagres, særlig for å:
 - a) beskytte opplysningene fysisk, bl.a. ved å utarbeide beredskapsplaner for å beskytte kritisk infrastruktur,
 - b) nekte ikke-autoriserte personer tilgang til nasjonale anlegg der medlemsstaten lagrer data (kontroll ved inngangen til anlegget),
 - c) hindre at datamedier kan leses, kopieres, endres eller slettes av ikke-autoriserte personer (kontroll med datamedier),
 - d) hindre ikke-autorisert innsyn i, endring eller sletting av lagrede personopplysninger (kontroll med lagring),
 - e) hindre ikke-autorisert behandling av opplysninger fra VIS (kontroll med behandling av opplysninger),
 - f) sikre at autoriserte personer får tilgang bare til de opplysninger i VIS som deres autorisasjon omfatter, og bare ved hjelp av personlige og entydige brukeridentiteter og fortløpende tilgangsmetoder (tilgangskontroll),
 - g) sikre at alle myndigheter med tilgangsrett til VIS oppretter profiler som beskriver funksjonene og ansvarsområdene til personer som er autorisert til å få tilgang til og å søke etter opplysninger, og at de på anmodning omgående stiller disse profilene til rådighet for de nasjonale tilsynsmyndigheter omhandlet i artikkel 8 nr. 5 (personalprofiler),
 - h) sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke myndigheter personopplysninger kan videreformidles til ved bruk av dataoverføringsutstyr (kontroll med videreformidling),
 - i) sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke opplysninger som er blitt innhentet i VIS, samt når, av hvem og for hvilket formål (kontroll med registrering av opplysninger),
 - j) hindre ikke-autorisert lesning og kopiering av personopplysninger under oversendelse fra VIS, særlig ved hjelp av hensiktsmessige krypteringsteknikker (transportkontroll),
 - k) kontrollere at sikkerhetstiltakene omhandlet i dette nummer er effektive og iverksette de organisasjonsmessige tiltak som nødven-

dige for internkontroll, for å sikre at denne beslutning etterleveres (egenkontroll).

Artikkel 10

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat som har lidt skade som følge av en ulovlig behandling eller enhver annen handling som er uforenlig med denne beslutning, har rett til erstatning fra den medlemsstaten som er ansvarlig for skaden. Denne medlemsstaten skal helt eller delvis fritas for erstatningsansvar dersom den kan bevise at den ikke er skyld i hendelsen som medførte skaden.
2. Dersom en medlemsstat ikke overholder sine forpliktelser i henhold til denne beslutning og derved påfører VIS skade, skal vedkommende medlemsstat holdes ansvarlig for skaden, med mindre en annen medlemsstat har unnlatt å iverksette rimelige tiltak for å forhindre skaden eller for å begrense skadens omfang.
3. Skadeserstatningskrav mot en medlemsstat som fremsettes etter nr. 1 og 2, skal behandles etter den saksøkte medlemsstatens nasjonale lovgivning.

Artikkel 11

Egenkontroll

Medlemsstatene skal sikre at enhver myndighet som har rett til tilgang til opplysninger i VIS, iverksetter de tiltak som er nødvendige for å etterleve denne beslutning, og om nødvendig samarbeider med det eller de nasjonale organer nevnt i artikkel 8 nr. 5.

Artikkel 12

Sanksjoner

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at enhver bruk av VIS-opplysninger som strider mot bestemmelsene i denne beslutning, medfører sanksjoner, herunder administrative og/eller strafferettslige sanksjoner, som skal være effektive, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 13

Oppbevaring av VIS-opplysninger i nasjonale registre

1. Opplysninger innhentet fra VIS kan oppbevares i nasjonale registre bare når det er nødvendig i enkelttilfeller i samsvar med formålene fastsatt i

denne beslutning og de relevante rettslige bestemmelser, herunder bestemmelser om personvern, og for et tidsrom som ikke er lengre enn det som er nødvendig i det enkelte tilfelle.

2. Nr. 1 berører ikke bestemmelsene i en medlemsstats nasjonale lovgivning om at de utpekte myndigheter kan legge inn i nasjonale registre opplysninger som denne medlemsstaten selv har lagt inn i VIS i samsvar med forordning (EF) nr. 767/2008.
3. Enhver bruk av opplysninger som ikke er i samsvar med nr. 1 og 2 skal anses som misbruk etter bestemmelsene i den enkelte medlemsstats nasjonale lovgivning.

Artikkel 14

Rett til innsyn, korrigering og sletting

1. En persons rett til innsyn i opplysninger om seg selv som er innhentet fra VIS i samsvar med denne beslutning, er underlagt lovgivningen i den medlemsstaten der denne retten gjøres gjeldende.
2. Hvis den nasjonale lovgivningen tillater det, skal den nasjonale tilsynsmyndigheten avgjøre om opplysningene skal videreformidles og på hvilken måte.
3. En annen medlemsstat enn den som har lagt inn opplysninger i VIS i henhold til forordning (EF) nr. 767/2008, kan ikke videreformidle informasjon om slike opplysninger uten at den først har gitt medlemsstaten som har lagt inn opplysningene, anledning til å uttale seg om det.
4. Informasjon skal nektes utlevert til den registrerte dersom dette er påkrevd for å gjennomføre en lovlig oppgave i tilknytning til opplysningene eller for å beskytte en tredjemanns rettigheter og friheter.
5. Enhver person har rett til å få korrigert faktiske opplysninger om seg selv som er uriktige, eller få slettet opplysninger om seg selv som lagres ulovlig. Dersom de utpekte myndigheter mottar en slik anmodning, eller dersom de har noen andre holdepunkter for at opplysninger behandlet i VIS er uriktige, skal de straks underrette visummyndigheten i den medlemsstaten som har lagt inn opplysningene i VIS, som skal kontrollere de aktuelle opplysningene og, om nødvendig, korrigere eller slette dem omgående i samsvar med artikkel 24 i forordning (EF) nr. 767/2008.
6. Den berørte person skal informeres snarest mulig og under alle omstendigheter senest 60 dager etter den dato vedkommende har søkt om

innsyn eller tidligere dersom en kortere frist følger av nasjonal lovgivning.

7. Den berørte person skal informeres snarest mulig om hvilke tiltak som er truffet som følge av hans/hennes utøvelse av retten til korrigering eller sletting, og under alle omstendigheter senest tre måneder etter den dato vedkommende har søkt om korrigering eller sletting av opplysninger, eller tidligere dersom en kortere frist følger av nasjonal lovgivning.
8. I alle medlemsstater skal enhver person ha rett til å reise sak ved eller klage til de kompetente myndigheter eller domstoler i den medlemsstaten som har nektet vedkommende innsynsrett eller rett til å få korrigert eller slettet opplysninger om seg selv i samsvar med denne artikkel.

Artikkel 15

Kostnader

Hver medlemsstat og Europol skal for egen regning opprette og vedlikeholde den tekniske infrastrukturen som er nødvendig for å gjennomføre denne beslutning, samt bære kostnadene for tilgangen til VIS i henhold til denne beslutning.

Artikkel 16

Føring av registre

1. Hver medlemsstat og Europol skal sørge for registrering av alle databehandlingsoperasjoner som følger av tilgangen til søk i VIS i henhold til denne beslutning, slik at det er mulig å kontrollere om søkene er tillatt, om databehandlingen er lovlig og for å utføre egenkontroll og sikre datakvalitet og datasikkerhet og at systemet fungerer korrekt.
Disse registrene skal vise:
 - a) det presise formålet med tilgangen for søk i henhold til artikkel 5 nr. 1 bokstav a), herunder type terrorhandling eller annen alvorlig straffbar handling, og med hensyn til Europol det presise formålet med tilgangen for søk i henhold til artikkel 7 nr. 1,
 - b) angivelse av det berørte nasjonale register,
 - c) dato og nøyaktig tidspunkt for tilgangen,
 - d) dersom det er relevant, at prosedyren nevnt i artikkel 4 nr. 2 er anvendt,
 - e) hvilke opplysninger som er anvendt ved søket,
 - f) hvilken type opplysninger det er søkt i,
 - g) i samsvar med nasjonale bestemmelser eller Europol-konvensjonens bestemmelser, angivelse av hvilken tjenestemann som har ut-

ført søket, og hvilken tjenestemann som har gitt ordre til søket eller overføringen.

2. Registre som inneholder personopplysninger skal bare brukes for å kontrollere at behandlingen av personopplysningene er lovlig samt for å garantere datasikkerheten. For overvåking og evaluering omhandlet i artikkel 17 i denne beslutning kan kun registre som inneholder opplysninger som ikke er personopplysninger benyttes.
3. Disse registrene skal beskyttes på hensiktsmessig måte mot ikke-autorisert tilgang og misbruk og skal slettes ett år etter at lagringsperioden angitt i artikkel 23 nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008 er utløpt, med mindre de er nødvendige for kontrollprosedyrer omhandlet i nr. 2 som allerede er innledet.

Artikkel 17

Overvåking og evaluering

1. Forvaltningsmyndigheten omhandlet i forordning (EF) nr. 767/2008 skal sørge for at det etableres systemer for å overvåke hvordan VIS fungerer i henhold til denne beslutning i forhold til de mål som er fastlagt for resultater, kostnadseffektivitet, sikkerhet og tjenestenes kvalitet.
2. Forvaltningsmyndigheten skal ha tilgang til de opplysninger om behandlingsprosessene i VIS som er nødvendige for det tekniske vedlikeholdet.
3. To år etter at VIS er satt i drift og deretter annethvert år skal Forvaltningsmyndigheten legge fram for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om hvordan VIS fungerer teknisk i forhold til denne beslutning. Rapporten skal inneholde opplysninger om hvor effektivt VIS har fungert i forhold til kvantitative indikatorer som Kommisjonen på forhånd har fastsatt, og særlig om behovet for og anvendelsen av artikkel 4 nr. 2.
4. Tre år etter at VIS er satt i drift og deretter hvert fjerde år skal Kommisjonen utarbeide en samlet evaluering av VIS i henhold til denne beslutning. Denne evalueringen skal omfatte en gjennomgang av resultatene som er oppnådd i forhold til målene, og en vurdering av om de prinsippene som ligger til grunn for denne beslutning, fortsatt er gyldige, av anvendelsen av denne beslutningen med hensyn til VIS, sikkerheten i forbindelse med VIS og eventuelle konsekvenser for den fremtidige driften. Kommisjonen skal oversende evalueringsrapportene til Europaparlamentet og Rådet.

5. Medlemsstatene og Europol skal gi Forvaltningsmyndigheten og Kommisjonen den informasjon de trenger for å utarbeide rapportene nevnt i nr. 3 og 4. Denne informasjonen må ikke sette arbeidsmetodene i fare eller inneholde opplysninger som avslører kilder, medarbeidere eller etterforskning hos de utpekte myndigheter.
6. Forvaltningsmyndigheten skal gi Kommisjonen den informasjon den trenger for å foreta de samlede evalueringer omhandlet i nr. 4.
7. I overgangsperioden inntil Forvaltningsmyndigheten overtar ansvaret, skal Kommisjonen være ansvarlig for å utarbeide og legge fram rapportene omhandlet i nr. 3.

Artikkel 18

Ikrafttredelse og anvendelsesdato

1. Denne beslutning trer i kraft på den tjuende dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Beslutningen får virkning fra den dato Rådet fastsetter så snart Kommisjonen har meddelt Rådet at forordning (EF) nr. 767/2008 er trådt i kraft og får full anvendelse.

Rådssekretariatet skal offentliggjøre denne datoen i Den europeiske unions tidende.

Utferdiget i Luxembourg, 23. juni 2008.

For Rådet
I. Jarc
Formann

Trykk: A/S O. Fredr. Anesen, Mars 2009